

Giới thiệu Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!

Thể loại:Truyện ngôn, H++ (có 18+) Dừng từ trong H hơi Tục. Ngược trước sủng sauuu. Đây không phải Xx. Chỉ là có H nặng nhé:))

Câu chuyện kể việc việc hoàn toàn trái ngược nhau về tính cách. Bởi nam chính là Đăng Minh anh là một người lạnh lùng ngang ngược, không biết thể hiện tình yêu chỉ độc đoán và chiếm đoạt.

Còn nữ chính là An Hạ một cô gái gia cảnh bình thường dịu dàng yếu đuối như nhược

Vậy liệu anh có học được cách dịu dàng..hay chỉ biết chiếm giữ? Cô, cô liệu chịu yêu anh lăn nửa k khi tổn thương quá lớn?

Tình yêu 2 người sẽ về đâu?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bán thân - giao dịch

Trời tháng 11 khuya đêm lạnh lẽo, tuyết rơi xuống từng đợt nhưng bên vệ đường vẫn còn bóng dáng một cô gái. Bóng dáng nhỏ nhắn đứng nép vào cột đèn. Gương mặt nhỏ nhắn đỏ bừng vì lạnh, chiếc váy trắng mỏng manh dù mưa gió. Người qua đường mỗi lúc một nhiều, luôn miệng chỉ chỗ bảo rằng cô bị điên, Chứ khuya vậy còn đứng làm gì còn mặc váy mỏng... họ nhếch môi cười khinh rẻ nhưng cô.. mặc kệ.. cái cô cần là tiền...cô phải bán mình vì hoàn cảnh vì cuộc sống vì những ng trong gia đình cô, ba cô không còn, mẹ thì trong viện cần phẫu thuật, em trai k tiền học phí...lầm vào đường cùng rồi... vẫn trên đoạn đường đó từ phía xa một chiếc. Audi R8 phóng trên đường..Đăng Minh ngồi phía sau.. nhìn cảnh vật.. lướt thấy bóng dáng nhỏ kia bên đường lòng anh bỗng hứng thú..29 năm trên đời Đăng Minh anh chưa từng hứng thú vs bất kì cô gái nào.. nhưng hôm nay lại có..

- Cung Thần Âu dừng xe
- dạ, tổng giám đốc
- mua cô gái kia
- sao ạ...Cung Thần Âu không tin vào tai mình..
- Đi đi
- vâng

Cung Thần Âu rảo Bước về phía An Hạ..

- Đi theo tôi..(lạnh lùng)
- hã? An Hạ ngược lên nhìn anh
- không phải cô bán thân sao...đi
- à...

Cô bước vội theo hắn.

- tôi thấy cô còn trẻ, sao lại làm cái nghề bán rẻ thân xác?
- anh k hiểu đâu - cô mỉm cười chua chát
- tổng giám đốc tôi mua cô.
- ừ

Hai người rơi vào im lặng...

Lên xe...cô sợ hãi nép người vào.. sát phía trong..Đăng Minh thấy v lạnh lùng

- Đ*** thôi.. giả vờ như v lm j..

Ừ...haha...đ***, cũng phải...duy nghĩ chạy dài trong cô

- Cung Thần Âu lái xe về biệt thự Đàng Gia..

Cô ngồi suy nghĩ..hắn ta sẽ làm j mình.? Cô sẽ mặc kệ người đời nghĩ j..vì mẹ..vì em trai..cho dù.. bắt cô giết người cô cũng làm.ms chi..một tấm màn..mỏng..

Thank mn nhiều nha. Chap sau có H++

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Hoan ái (h nhẹ)

Về đến Đàng Gia anh bảo cô đi tắm. Cô mím cứng nhắc bước lên lầu. Bước thẳng vào phòng tắm, cởi váy xả nước. dòng nước ấm như mưa xối xuống hoà tan và trôi theo dòng nước mắt. Cô biết, biết sau đêm nay có lẽ cô sẽ k còn là cô nhóc ngu ngơ, vui vẻ trong sáng như trước.. nhưng cô chấp nhận đánh đổi.. nước như vẫn chảy.. vẫn chảy qua từng tác da thịt của cô, làn da trắng mịn màng như tuyết, môi anh đào nhỏ nhắn, vai thon gầy, xương quai xanh tinh xảo đẹp đẽ, mắt to tròn long lanh, vòng eo gầy nhỏ thon mềm mại như nước. Đôi chân dài.. trắng muốt như ngọc..cả vùng " đất đai " huyền bí kia nữa..

Đặng Minh bước vào phòng nghe tiếng nước chảy mà nóng ruột..Cái thứ đồ chơi dưới rốn anh..đã.. ngóc dậy từ lúc nào. Anh nghiêng răng.. chết tiệt!!!

Cạch một cái cửa mở một cô gái vs máy tóc dài uơn ướn..quần khăn tắm bước ra..Đặng Minh ngơ ngẩn.. thật sự là quá hoàn mĩ.. yểu hậu.. nhìn không được chuyển động 2 cái..cô gái này thực sự là một yêu tinh.. nghĩ đến cảnh cô nằm dưới thân mình thờ đóc anh k tự chủ dc cong khoe miệng..

- qua đây.

Cô vẫn đứng yên tại chỗ.tay nắm chắc gấu khăn tắm.

Đặng Minh nhìn không được bước qua bệ thốc cô lên quăng lên giường..Anh ép lên người cô...hôn lên môi anh đào nhỏ nhắn của cô..anh mút mạnh.. lưỡi anh k nhịn dc dây dưa..luôn lách vào miệng cô.. hút lấy.. gặm nhấm nháp...cần...anh hôn có say đắm....môi cô gái này thật sự rất ngọt....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 3: Hoan ái (tt)

_ Đặng Minh tham lam cắn mút càn rờ lưỡi anh dây dưa luôn lách vào miệng cô ra sức hút lấy lưỡi với mà chiếm đoạt không ngừng.An Hạ bị hôn đến đờ người, thiếu dưỡng khí, ánh mắt trở nên mơ hồ quỵến rũ gấp bội phần. Môi anh đào nhỏ nhắn bị hôn đến đỏ tấy sưng bóng, riêng Đặng Minh vẫn ra sức dây dưa, lưỡi anh càn quét khắp miệng cô, qua từng nơi từng góc ngách.. lúc anh buông tha môi cô một sợi chỉ bạc vương vãi lấp lánh xuất hiện.. khiến cô đỏ bừng mặt, bùm một cái khăn tắm trên người cô bị vứt xuống sàn nhà, anh nhanh chóng trút bỏ bộ quần áo của mình xuống, để lộ body cực chuẩn, làn da rám nắng, cơ bắp săn chắc và cả nơi nào đó đang *uy vũ* hướng về phía cô làm mặt cô đỏ như máu. Thân thể anh tiến về phía cô nằm đè lên người cô, 2 thân thể trần trụi ma sát làm nhiệt độ tăng lên đột ngột, anh bắt đầu hôn xuống. Hôn xuống môi, cái cổ, rồi xương quai xanh đẹp đẽ, mỗi nơi anh đi qua đều để lại một ấn kí..hồng đỏ..làm cô ngượng ngùng..anh nhìn cô miệt thị:

- cô già vờ thanh cao làm gì? Đ* Đ*** thôi, bán rế thân xác mình mà ngượng ngùng gì, mắc cỡ - cô dẹp bộ mặt giả tạo đó đi

Cô im lặng từng giọt nước mắt lăn trên khuôn mặt bầu bĩnh.

- ừ

Anh thấy cô như vậy liền vun tay bóp mạnh ngực cô

- A...

Cô la lên..anh thật sự tức giận nhưng không thể xuống tay được, vì quả thật nơi nào đó hết sức vừa tay và mềm mại..

Anh cuối xuống ngậm lấy ngực cô, lưỡi anh treu đùa nơi nào đó trước ngực cô, làm nk phản ứng..

Bên còn lại anh ác ý dùng tay xoa nắn bóp mạnh mẽ làm thành đủ hình dạng trong tay anh..

Cảm thấy nơi nào đó của mình không kìm chế dc anh rủa 1 tiếng rồi.. nhấc thắt lưng hung hăng động mạnh 1 cái tiến vào..

A.. cô đau đến bật khóc...2 tay bầu chặt gra trái giương, anh không động dc vì nơi nào đó của cô quá chặt..

- cô thả lỏng ngay cho tôi

Dù biết cô là lần đầu tiên cần nhẹ nhàng nhưng vs tính cách lạnh lùng bá đạo của mình anh toàn cưỡng chế..

- nhìn về mặt cô kìa? Uất ức lắm à? Cô tưởng cô thanh cao? Đ* thì vẫn là đ* thôi

Cô khóc thật rồi.. từng giọt nước mắt rơi xuống, bao nhiêu uất ức, tủi nhục,..cô muốn làm nghề này chắc? Nhưng vì mẹ cô, em trai cô...

- khóc lóc j? Ngậm miệng lại cho tôi

Anh vừa nghiến răng nói vừa hung hăng " động " mạnh vài cái..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Tình một đêm - Điều tra

Sáng hôm nay, An Hạ tỉnh dậy nhìn thân thể lõa lồ đầy dấu hờ đỏ tấy của mình mà gượng cười chế giễu. Đằng Minh cũng đã dậy anh ngồi trên giường ném một tờ chi phiếu về phía cô,nổi mòng lạnh lùng phun ra vài chữ:

- cô thích bao nhiêu ghi bấy nhiêu

Cô bỗng giật mình, nhanh chóng phục hồi lại tinh thần... rồi cuối đầu ghi lên tám chi phiếu..80 vạn

Anh khá ngạc nhiên nghĩ..

-cô bị ngốc à? Cô có thể ghi thêm vài ba số 0 nữa.thậm chí 7 số 0 vẫn được..

- không cần,. đủ rồi, cảm ơn...tôi đi trước..à mà anh cứ coi như tình một đêm nhé... với lại kĩ thuật của anh...quá kém..

Sau đó cô đi mất..

Anh ngồi đây nghĩ lại...đen mặt..cô gái này...

- Cung Thần Âu cho người theo dõi cô ấy, tìm tư liệu về cô ấy cho tôi..anh có 10 giây./ Anh nói qua bộ đàm/

- Dạ

Và rồi..5..4...3..2..1...như một cơn gió..Vào một cái Cung Thần Âu đã có mặt ở trong phòng..

- Dạ đây thưa sếp

- Cậu đọc đi

- Dạ Ân An Hạ, vừa tròn 18 tuổi, sinh viên đại học kinh tế ĐẾ ĐÔ, cha là Ân Hoàng đã mất, mẹ là An Như đang lâm bệnh nặng nằm ở bệnh viện X thuộc chi nhánh của Đảng Gia, Ngoài ra cô Ân còn có một đứa em trai tên Ân Tử Thiên, hiện đang học lớp 7 trường A, cô ấy còn làm thêm rất nhiều việc như bưng bê,...

- thôi stop việc chính (lạnh mặt)

- à...dạ...vâng, chưa có bạn trai nhưng được thiếu gia của tập đoàn Thiệu Thị là Thiệu Trọng Lâm theo đuổi à...

- hửm? Tên gì? (Ghen rồi hí hí)

- dạ.... Thiệu Trọng Lâm

- Đủ rồi

Anh lạnh mặt bước ra khỏi nhà lên xe phóng đến công ty,..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: An hạ đi rồi (1)

An Hạ sau khi nhận được chỉ phiếu mặc kệ chân đất mà chạy bộ đến bệnh viện,

- Bác sĩ Đây là 30 vạn tiền phẫu thuật cô làm phẫu thuật cho mẹ tôi đi.

- Vâng,mời cô đi làm thủ tục đóng tiền, chúng tôi lập tức chuẩn chuẩn bị phòng phẫu thuật cho mẹ cô

-----cut khúc phẫu thuật----

Đèn sáng, mẹ cô được đẩy ra

- Bác sĩ mẹ tôi sao rồi ạ?

- phẫu thuật thành công, 2 tiếng nữa bà sẽ tỉnh

- cảm ơn bác sĩ

- không có gì là trách nhiệm của tôi

----- phòng hồi sức -----

2 tiếng trôi qua

- mẹ, mẹ tỉnh rồi, mẹ thấy thế nào, ổn không?

- Mẹ ổn. Hạ nhi, nói mẹ nghe, tiền đâu con có?

- Dạ con...con..

- Nói

- Con...Con...Bán...Bán..Thả..n

- Con..con.. nói gì hả.. trời ơi..!

- Mẹ bình tĩnh..

- Mày...này. cái đứa con ngu ngốc này...đi ngay..tao không có đứa con như mày (#Bii: do bà ấy tức thôi chứ k ghét bỏ chị ấy đâu)

- mẹ....

- Đi...đi..

Vừa lúc đó Ân từ Thiên đến..

- Mẹ, hai, 2 người sau vậy?

- mẹ không sau, con dẫn chị 2conđi đi

- mẹ tại sao a..?

- /Im lặng/

- Hai đi thôi

An Hạ theo Từ Thiên bước ra cửa

- chị 2 xin lỗi em không thể giúp chị

- không sau, bây giờ chị đi là được, là chị không xứng

- chị hai...

- Tiểu Thiên à, em ở nhà chăm sóc mẹ nhé. Chị gửi tiền về cho em.

- oa....chị 2... hức hức...

- Ngoan, tiểu Thiên ngoan, là đàn ông thì đừng khóc nhá.

- hức... hức...Dạ

- Đây là 25 vạn, em đưa cho mẹ nha. Khi nào có chị sẽ gửi. Chị đi tạm biệt

Dứt lời Ân An Hạ Bước ra khỏi bệnh viện. Cô trở về nhà, dọn dẹp đồ đạc và đến sân bay thành phố. Mua một vé đến Anh quốc xa xôi, cô lưu luyến nhìn lại quê của mình lần nữa mà nuối tiếc.

- Mẹ, Ba, Tiểu Thiên, con xin lỗi mọi người

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: An Hạ đi rồi (2)

#Bii: Bii hông ngược nữa, thấy nữ 9 bị vậy.. cứ thấy mình ác ác thôi #Bii ngược nam><

-----Vào truyện-----

Hôm nay đến công ty Đăng Minh cứ thấy lạ là. Dường như đó là cảm giác bất an..(anh yêu từ cái nhìn đầu tiên rồi)

Anh gọi điện cho Cung Thần Âu

- Thần Âu, cậu đem cô gái hôm qua về Đăng gia cho tôi

- Dạ, sếp

Cung Thần Âu vội vội vàng vàng chạy đến trường tìm cô

- Hiệu trưởng tôi muốn tìm Ân An Hạ học khoa kinh tế

- Dạ...An Hạ rút học bạ rồi Âu thiếu

- cô ấy đi đâu?

- tôi không biết

Ông hiệu trưởng vừa dứt lời Cung Thần Âu chưa kịp xia đến ông ta nữa mà đi mất tiêu. Ông hiệu trưởng ngồi mà run rẩy. Ai chứ Âu thiếu thư kí của Đăng thiếu thì k giòn được rồi.

Cung Thần Âu lái xe đến bệnh viện, thì nghe mẹ An Hạ bảo đuổi cô đi rồi. Anh vừa bước ra khỏi cổng bệnh viện thì gặp Từ Thiên

- nhóc. Nhóc biết chị nhóc đang ở đâu không.

- mẹ bảo chị đi đi, mẹ không có con như chị á...

- vậy em biết chị đi đâu k?

- không a

Vậy chào nhóc nhé, chú đi đây

Từ Thiên nhanh chóng bước vào phòng mẹ

- mẹ sau lại khóc? Cậu khá hoảng

- mẹ không sao

- mẹ đừng khóc sẽ bệnh, hai có dặn

- ừm

Cung Thần Âu về nói lại cho Đăng Minh

- nghe nói Ân tiểu thư bỏ đi không rõ tung tích ạ

- chết tiệt... cậu tìm cô ấy về cho tôi..nhanh

Thỏ nhỏ dám bỏ trốn xem khi tôi tìm được em..tôi sẽ phạt em

Nhưng anh không ngờ lần kiếm tìm đó lại dài tận 7 năm...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cuộc sống của đăng minh

(Au: Haha / cười nham hiểm/ ta hành cho mi chết... Tiểu Minh à..hehe)

2 tháng...kể Từ ngày An Hạ không còn xuất hiện, cuộc sống của Đăng Minh càng ngày càng vô vị. Đi làm, về nhà, nghe Cung Thần Âu báo cáo tung tích của An Hạ...

Hôm nay Đăng Minh về đến nhà, bước vào thư phòng lấy một ly rượu, ngồi xuống ghế...lạnh giọng

- Cung Thần Âu, báo cáo

Cung Thần Âu bước vào khuôn mặt không kém phần hời hợt

Đã hai tháng rồi ngày nào chủ tịch cũng như thế..

- Dạ vẫn không tìm thấy ạ

- Lui ra, tiếp tục tìm

Cung Thần Âu nghe xong lệnh lui ra, còn lại Đăng Minh anh ngồi đó cầm ly rượu, uống, rồi.. bóp nát nó ".. rắc..Cheng.." Một cái ly rượu vỡ nát..máu từ tay anh tứa ra... Chết tiệt Ân An Hạ...cô giỏi lắm..

Từ ngày cô đi..có lẽ Đăng Minh.. biết được rằng..anh thích cô mất rồi.. thích ngay từ cái nhìn đầu tiên... thích cái dáng vẻ nhỏ nhắn ấy, thích cái khuôn mặt quật ấy, ánh mắt ấy, bờ môi ấy...thân thể ấy.....

Anh chưa bao giờ quên được...anh sẽ tìm mọi cách, tìm mọi cách, mọi cách để cô trở về bên anh...yêu anh...và nguyện đời bên anh... Nhưng anh không ngờ lần này.. tận...vài năm..và khi về... lại còn biết bao nhiêu chuyện xảy ra...và anh còn có thêm 2 đứa con... lưu lạc..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 8: An hạ có thai - nam phụ xuất hiện

Về phần An Hạ, sau khi đặt chân đến Anh quốc xa xôi, cô cật lực làm mọi việc, vừa làm vừa học tiếp, sau 1 tháng nỗ lực, cô lấy được bằng đại học kinh tế của Anh. Gần đây, An Hạ cảm thấy mình, mệt mỏi..

Trưa hôm nay, như thường lệ An Hạ sau khi làm xong ghé siêu thị mua vài gói thực phẩm, rồi đi bộ về nhà. Đang đi, bỗng nhiên con chóng mặt ập đến.. đầu óc quay cuồng.. An Hạ ngã xuống.. điều trước khi bất tỉnh cô thấy là một chàng trai chạy về phía cô....

-----3 tiếng sau -----

Tại Bệnh viện

An Hạ lơ mơ tỉnh dậy, thấy bên cạnh mình là một chàng trai, ngũ quan tinh xảo, đẹp trai mê hoặc..

- Anh...là..ai? An Hạ gắng gượng hỏi

Chàng trai giật mình, trả lời

- Tôi tên Minh Quân, tôi thấy cô ngã nên đưa cô vào đây

- Cảm ơn anh

- không có gì. À cô nên giữ gìn sức khỏe để lo cho đứa bé

- đứa..bé..?

- cỒ có thai gần 2 tháng rồi

An Hạ cười khỏ.. chỉ có một đêm..mà lại mang thai... mình còn không biết anh ta tên gì .

- Cô..cô gì ơi?

- à..Anh gọi tôi An Hạ được rồi

- à..ừm Tiểu Hạ (=_ = au: chưa thấy ai xốn xác như cha này, lm như thân lắm zậy??) Cô có vấn đề gì khó nói à?

- Ừm..tôi..tôi..không có việc làm. Nhưng h lại..

- Cô dọn đến ở với tôi đi. Tôi giúp cô

Minh Quân không biết tại sao lại muốn giúp An Hạ nhưng có lẽ anh thích cô, vì cô không giống với những phụ nữ khác.

- không được. Phiền anh lắm

- Hay là vậy, nhà tôi cũng cần giúp việc, cô ở nhà tôi làm được không?

- Được

- Vậy đi, tôi đưa cô về

- Ừm

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lắm Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sinh con, tình cảm của minh quân

9 tháng sau...tại Anh Quốc xa xôi đó có 2 sinh linh bé nhỏ chào đời là Ân Lạc Lạc và Ân Nguyệt Di, Ân Lạc Lạc là con trai đầu, Ân Nguyệt Di là em

gái. An Hạ sau khi sinh con Dưới sự giúp đỡ của Minh Quân thì tiếp tục học và làm việc. Còn về Minh Quân anh lại rất thích An Hạ, anh nhiều lần ngỏ lời cầu hôn cô nhưng An Hạ cự tuyệt. Dù vậy nhưng Minh Quân cần yêu thương săn sóc An Hạ cùng Lạc Lạc, Nguyệt Di, coi chúng như con ruột không hề ghét bỏ. Từ bé đến lúc biết nói Lạc Lạc và Nguyệt Di gọi Minh Quân là Ba

Như hôm nay về đến nhà, Minh Quân quăng tài liệu lên bàn la lớn

- Tiểu Hạ, Con anh đâu?

An Hạ trong bếp, cũng chả lạ gì với cách gọi của Minh Quân nên vừa nêm nếm canh vừa bảo:

- Hừm anh vừa về, tắm đi, Lạc Lạc với Tiểu Di ở trên phòng, tắm xong anh tắm bọn trẻ giúp em nhé

- ok baby

- Quân, anh dẹp cái kiểu xưng hô sến sẩm đó đi

- Anh hiểu rồi.

Minh Quân bước lên lầu, bước vào phòng tắm anh nhẹ nhàng rũ bỏ tâm trạng dưới vòi sen...

----- 30 phút sau -----

Minh Quân bước ra khỏi phòng tắm, khác với hình tượng nghiêm túc lúc nãy anh đã thay bằng một chiếc quần short và áo phông đen đầy nam tính. Anh nhẹ nhàng bước vào căn phòng bên cạnh, nhẹ nhàng bước đến

- Hai tiểu bảo bối, dậy nào

Khẽ khàng chớp mắt Lạc Lạc và Nguyệt Di mở mắt, chớp chớp, tay nhỏ bé dụi dụi, rồi nhìn anh cười toe toét. Anh nhẹ mím cười ôn nhu, bế 2 nhóc vào nhà tắm dịu dàng tắm rửa. Đối với anh việc này anh đã làm thường xuyên anh coi 2 đứa như con đẻ của mình, còn An Hạ bây giờ anh vẫn yêu cô, thương cô, nhưng chắc chỉ là tình yêu thương giữa một người anh trai dành cho em gái.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lắm Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Gia đình hạnh phúc ???

6 năm sau.....

Ở nơi Anh quốc xa xôi, trong một công viên có một gia đình. Đó là Minh Quân, An Hạ, Lạc Lạc, Nguyệt Di,

Lạc Lạc và Nguyệt Di cũng đã 5 tuổi. Hôm nay Minh Quân đưa cả nhà đi công viên...

- Anh Quân! Anh chiều quá bọn nó hư bây giờ! _ An Hạ oán trách bảo

- Tiểu Hạ! Con anh mà.. với lại bọn nó rất ngoan đấy thôi...

- Vâng ạ / Bọn con rất ngoan _ Nguyệt Di chu cái nhỏ xíu lên bảo.

Minh Quân cúi người ôm bổng Nguyệt Di lên dùng sức hôn lên má cô bé

- Ba biết tiểu Di ngoan nhất mà

Nguyệt Di vòng cánh tay nhỏ xinh mập mập ôm lấy cổ Minh Quân đánh một cái *chụt lên má anh

- Tiểu Di thương ba Quân nhất nhà

- Ngoan _ Minh Quân âu yếm xoa đầu cô bé, rồi nở một nụ cười yêu chiều

An Hạ liếc Minh Quân

- Anh..thật là..cưng chiều nó quá.

Nói xong cô vòng tay bế Lạc Lạc, Lạc Lạc mở miệng

- Con lớn rồi, mẹ không cần bế

Nguyệt Di nghe anh 2 nói vậy bèn từ tay Minh Quân tuột xuống

- Ba Quân! Bỏ Tiểu Di xuống, Tiểu Di Lớn rồi không cần bế!

Nói xong cô bé lắc cái mông nhỏ nhún nhảy theo Lạc Lạc.

Thế là trong công viên mọi người thấy cảnh một gia đình, với một ông bố đẹp zai ngất ngưỡng ẵm một tiểu công chúa loli, dắt theo 1 cậu bé lạnh lùng đẹp trai, mà tay bên kia của cậu bé là một cô gái trẻ đẹp.

Mọi người.....

- oa....gia đình kia hạnh phúc quá!! N1.

- oà...ông bố trông đẹp trai quá! N2

- trời ơi! Con gái nhà ai xinh thế, thật là giống cô gái kia nga~

- thằng bé kia.. soái quá...

Mà cái nhóm người được cho là gia đình hạnh phúc kia vẫn vui vẻ cười đùa làm mọi người ghen tị

- Mọi người:.....cùng chúng 1 suy nghĩ / đây là thanh thiên bạch nhật đó~ đừng phe gia đình họ chứ/.....

____ " _ " _

Ngán thôi:)))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Dù thế nào vẫn có anh

Với cuộc sống hiện tại An Hạ không còn mong muốn gì hơn nữa. Có Lạc Lạc, có Nguyệt Di, có cả "anh trai" Minh Quân nữa. Cuộc sống an nhàn, sáng dậy chuẩn bị bữa sáng, Quân ăn xong sẽ đi làm, cô đưa bọn trẻ đi học.. như vậy thật tốt..

Một ngày như bao ngày..

Minh Quân tao nhã và thanh lịch trong vats đen bước xuống lầu..

Nhưng khi mở miệng..

- Tiểu Hạ, con anh dậy chưa?

- Chưa. Anh gọi bọn nó xuống hộ em! Trông An Hạ cực kì dễ thương với cái tạp dề màu hộ cho dù cô đã 23 tuổi..

7 năm trôi qua rồi..

Vẫn đi làm, gửi tiền về cho tiểu Thiên lo cho mẹ, cô ở đây với bọn trẻ..

Đánh gãy suy nghĩ của cô, Minh Quân định gọi bọn trẻ xuống thì trên lầu vang lên giọng nói lạnh lùng nhưng non nớt:

- Không cần! Tụi con dậy rồi..!

Tuy chỉ 6 tuổi nhưng Lạc Lạc phải nói là rất trưởng thành. Còn Tiểu Di lại rất trẻ con. Tiểu Di phóng như bay xuống lầu, nó mặc một bộ váy hồng phấn theo kiểu công chúa. Chạy vội xuống nhà nó phóng lên ôm chặt Minh Quân, thỏ thẻ cái giọng non nớt, ngọt ngào của nó:

- Ba Quân! Chào buổi sáng nga~

* Moa * nó hôn một cái lên mặt Minh Quân.

Minh Quân mỉm cười * chụt * một cái vào má nó..anh cực kì thích con bé này, dễ thương và dẻo miệng lắm:

- Bảo bối! CHÀO BUỔI SÁNG!

Được hôn xong nó nhanh chóng phóng xuống, chạy lại ôm lấy An Hạ * moa* một cái nồng nhiệt

- mami chào buổi sáng!

Riêng Lạc Lạc, cậu vẫn lạnh buốt một câu:

- Mami, ba, chào buổi sáng!

Lạc Lạc chưa dứt lời, một đôi môi ấm nóng đặt lên má cậu , tiểu Di cười toe toét:

- hai! Chào buổi sáng!

Cậu vốn thích sạch sẽ, nhưng với con bé này thì không, cậu nhẹ nhàng cong khóe miệng hôn trả nó:

- Bảo bối, buổi sáng vui về!

Nhìn 2 anh em nó mà An Hạ thấy hạnh phúc, 2 anh em nó đã là nguồn sống của cô. An Hạ nhẹ nhàng dọn cơm:

- Ăn cơm đi!

Cả bốn con người cùng ngồi vào bàn ăn, bỗng Minh Quân mở miệng:

- Tiểu Hạ! Em có muốn về nhà em không?

Đôi đũa rơi " cạch " một tiếng, cô bàng hoàng

- Về quê? Em..em

- Chỉ là anh sắp có công tác ở Trung Quốc thôi. Với lại em xa quê cũng 7 năm rồi, em có muốn về không..

- muốn..chỉ là em không biết phải đối mặt như thế nào với mẹ em, em trai em,..còn.. người kia. Không biết anh ta..có biết..mình..

Không đợi An Hạ dứt câu, Minh Quân nhẹ nhàng lên tiếng

- em sợ gặp lại người đó? Không sao, em đối mặt đi, 7 năm rồi..qua lâu rồi..em không cần sợ..vì..DÙ SAO VẪN CÓ ANH.

- ANH....

- AN HẠ! Em nên nhớ bây giờ em là em gái của anh, em gái mà anh yêu thương nhất..vì vậy..có anh chống đỡ cho em!

An hạ nhẹ nhàng gật đầu, cô quyết định sẽ về, sẽ về nơi cô có nhiều kỉ ức

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Về Việt Nam - Cuộc sống mới

Hôm đó nơi xứ người có 1 chuyến bay đầy nỗi niềm bay trên bầu trời để về quê hương bao năm mà mọi người mong muốn..

Chuyến bay đầy nỗi niềm, hi vọng, suy nghĩ, niềm vui, những băng khoăn nỗi buồn....

An Hạ ngồi đó, bên cạnh là Minh Quân và Lạc Lạc cùng Nguyệt Di.

Mỗi người một suy nghĩ riêng, một tình cảm riêng không hề cảm đoán..

An Hạ nghĩ rất nhiều về cuộc sống khi về...

" Liệu Tiểu Thiên còn nhớ mình chứ?"

" Liệu mẹ có chịu tha thứ cho mình? "

" Liệu người đó có biết mình còn có 2 đứa con "

" Liệu sau khi Biết hẳn ta có cướp đu con của mình không? "

Giật mình với suy nghĩ của mình, An Hạ liếc nhìn qua chỗ Lạc Lạc cùng Nguyệt Di.. Mặt đầy hoảng sợ cubgf hoang mang..

" Không... Không.. Lạc Lạc và Tiểu Di là của mình.. Không ai có thể cướp.. "

" cho dù là hẳn.. "

Lạc Lạc đương nhiên biết là mami của nó đang nghĩ gì.. Nó âm thầm nhếch môi nghĩ thầm.. " chờ khi nào mami chịu gọi ông một tiếng chồng tôi sẽ nhận ông là ba"

" Haha.. Ba à.. Đường rước vợ về dinh của ba còn Nhiu chồng gai lắm.. "

(coi bộ con đường rước vợ của tiểu Minh còn dài lắm □□)

Tám tiếng trên máy bay trôi qua. Gia đình 4 người nào đó bước xuống làm vô số con người ghen tị với cái nhan sắc trời cho của họ.

Kể từ giờ họ sẽ có một cuộc sống mới, một cuộc sống yên ổn và hoàn hảo.. Khi có 3 mẹ con họ và người anh trai Minh Quân. (p/s: chưa chúc đầu nha Hạ tỷ tỷ □)

An hạ Thăm nghĩ...

An Hạ dẫn Minh Quân và 2con về nhà mình.. Gặp lại mẹ, em trai vui mừng khôn xiết.. Đêm nay họ sẽ có một đêm, một giấc ngủ bình yên nhưng đầu đó không ai biết rằng... Sóng gió có thể đến bất cứ lúc nào.....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: An hạ trở về

An Hạ quyết định trở về.. Trở về quê cô, về nơi có những kí ức đẹp để xen lẫn những kí ức tồi tệ. Cô cũng không còn vương bận nữa... Vì bên cô còn có Lạc Lạc vì bên cô còn có cả nguyệt Di còn có cả Minh Quân.

8 giờ sáng ngày hôm sau tại sân bay...

Một cô gái Phương Đông với mái tóc dài tận eo mặc một chiếc váy trắng tinh bên cạnh là hai đứa trẻ cực kỳ dễ thương với phong thái cực kỳ lạnh lùng. Bên cạnh còn có một chàng trai với một bộ vest đen chỉnh tề Anh Chàng Cực kỳ ga lăng khi xách mọi va li

- An Hạ em thật sự muốn về chứ? Minh Quân vừa xách đồ vừa nói

- Vâng em quyết định rồi dù sao đó cũng là quê hương của em Em muốn về! - An Hạ nhẹ nhàng trả lời

Dắt theo hai đứa nhóc từ nơi đất khách quê người lên máy bay an hạ quyết tâm về nước.

Sáng hôm sau tại trung tâm thành phố một gia đình 4 người cực kỳ hoàn hảo làm làm thu hút mọi ánh nhìn mọi người đều thích Xoa

-! dễ thương quá!!!

Minh quân tiếp tục đóng vai một người đàn ông cực ga lăng khi xách mọi đồ đạc.

- tiểu hạ về thôi!

- được rồi em tới đây!

An Hạ trở về vẫn lạc lạc vào Nguyệt Di cùng trở về nhà mình. Cô cũng nói lời xin lỗi với mẹ nhận lại em trai cùng nhau sống một cuộc sống cực kỳ yên ổn nhưng có lẽ cô chẳng biết rằng yên ổn Chỉ là vấn đề hiện tại nhưng sau này Phong Ba Bảo tổ rồi cũng sẽ tới chỉ là..... cô còn suy nghĩ... về anh chàng của 7 năm trước không biết anh ta có biết mình còn có hai đứa con không nữa....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Vừa về đã gặp - Tôi là chồng cô ấy

Ở đây cô bắt đầu suy nghĩ về anh về cái người mà cô chưa từng biết đó cô đã từng rất lo lắng khi anh biết được Anh có con thì anh sẽ cướp mất bọn nhỏ từ tay cô Nhưng bây giờ có lẽ không cần nữa.

Bây giờ sao 7 năm Anh cũng đã có gia đình có những đứa con của riêng anh Và chắc chuyện của năm đó anh cũng đã quên.

Nhưng có lẽ cô cũng không biết rằng chỉ duy nhất một lần đó đã khiến anh chờ đợi cô trong suốt quãng đường 7 năm.

Trong 7 năm đó Đặng Minh Anh một mực cho cô anh chưa từng chạm qua qua bất cứ cô gái nào, chỉ vì cô.

Ở đây Đặng Minh đang ngồi trong phòng làm việc phòng cao nhất cho tổng giám đốc Tổng thư ký của anh chạy vào thông báo một tiếng:

- tổng giám đốc tôi nhận được tin Cô An Hạ về rồi Hiện đang ở sân bay!

Đặng Minh đang đánh chữ trên máy tính không ngẩng đầu lên nói à về rồi hả Nhưng sau khi nói xong phát hiện có một cái gì đó anh nhận bắt đầu lên: - nói lại cho tôi nghe một lần nữa

Cung thần Âu choáng 360 độ với tổng giám đốc nhà mình anh nói lại:

- vợ tổng giám đốc về rồi đang ở sân bay

- cô ta về cùng với ai?

Lần này thì cung thần Âu đỏ mặt mồ hôi ướt rồi không thể nào nói cho tổng giám đốc biết Hạ về cùng với người khác được.. Nếu không bệnh dấm chua này sẽ bùng nổ cho coi..

Nhưng nói thì vẫn phải nói cung hoàng Âu dùng hết sức bình sinh mà mình có được mở miệng nói:

- Dạ cô An Hạ về với hai đứa nhóc và một chàng trai. Nhìn ba người họ rất Thân Thiết..

Người nào đó vừa nghe xong vội vàng vàng quay quay qua tóm lấy áo vest trên ghế phóng như bay ra khỏi phòng Tổng Giám Đốc chạy ra khỏi công ty lấy chiếc Lamborghini của mình phóng như bay đến sân bay..

Vừa chạy anh ta vừa lẩm nhẩm " Mèo Hoang nhỏ tôi tìm được em rồi"

" Mèo hoang nhỏ em được lắm.. Gan của em sao 7 năm coi bộ lớn hơn nhiều rồi.. "

Chiếc lamborghini nhanh chóng phóng đến sân bay.. Đặng Minh nhanh chóng chạy vào. Vừa vào đã thấy bóng cô.. Anh chạy đến chụp tay cô, kéo vào lòng mình:

- Mèo hoang nhỏ, tôi tìm được em rồi

Minh Quân thấy vậy bực bội, hỏi

-anh là ai, sao lại ôm tiểu Hạ?

" Tiểu Hạ "? Đặng Minh lừa ghen đầy đầu, bực tức bảo:

- Tôi là chồng cô ấy!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cường chế (H+++)

Minh Quân bực bội 1 thì, Đăng Minh bực bội 10. Trong đầu Đăng Minh đang nghĩ bất chấp

"Hắn là ai chứ? Sao lại gọi thân thiết như vậy? Còn cô ta nữa trốn mình 7 năm trời rồi.. giờ mới chịu vác mặt về.. phải trừng trị..dám bên người đàn ông khác.."

Đăng Minh bước đến ôm eo An Hạ, hăng giọng,

- Về nhà!

An Hạ thực sự hoảng hốt..

7 năm rồi..7 năm trôi qua rồi Đăng Minh còn không buông tha cô sao?

Thời gian qua cô phải sống như thế nào? hắn lại muốn làm gì nữa đây?

Không thể gần với hắn được..trong cái thành phố này Đăng Minh chính là người không thể đùa giỡn..vì vậy

- Được,Minh Quân anh về đi, em đi với anh ta!

Dứt lời quay sang Đăng Minh An Hạ bảo

- Tôi đi với anh.

Đăng Minh lạnh lùng siết chặt eo cô tựa chiếm hữu,đi về chiếc Lamborghini Aventador của mình nhưng An Hạ bỗng ngừng lại nói.

- khoan đã..tôi dẫn con tôi theo.

Rồi quay về phía Minh Quân nói

- Lạc Lạc, Nguyệt Di, đi với mẹ.

Hai đứa trẻ lon ton chạy tới ôm chân Cô,Đăng Minh trừng mắt nhìn với vẻ chán ghét..trong thâm tâm anh đang suy nghĩ " Ân An Hạ cô giỏi lắm, trốn tôi, có người khác, còn có con..cô nhất định phải là của tôi "

(À: ngu ngốc, con mi đó)

Đăng Minh hết sức bực bội, lên xe, lạnh giọng:

- Đi.

3 người kia nhanh chóng lên xe, Đăng Minh phóng như bay về biệt thự Đăng gia. Vừa về đến nhà, bà mẹ con cô cùng anh vào, Anh liền tóm lấy cô, hét:

- Cung Thần Âu! Đem hai đứa trẻ vào phòng!

Cung Thần Âu như 1 con gió bay đến ẵm Tiểu Di, cùng Lạc Lạc lên phòng,còn anh, anh ôm cô bước lên phòng mình ném mạnh xuống giường.

Con choáng váng ập đến..cô nhòe dẫy hết:

- Anh bị điên à?

Để trả lời câu nói của cô, Đăng Minh vật cô xuống giường, cuối đầu áp trụ môi cô, lưỡi anh tham lam càn quấy, mút mát, cắn xé một cách mạnh bạo..đây không phải là hôn..là cắn..

1 lúc sao anh buông môi cô nói lạnh lùng pha lẫn khàn:

- Tôi điên rồi..tôi muốn em là của tôi..ai cho em bỏ đi hả?

An Hạ nhếch môi

- Tôi bảo là một đêm mà..tôi phải đi

- Hừ..cô là đồ chơi của Đăng Minh tôi, tôi nói cho đi cô mới được đi cô hiểu không?

- Nực cười! Anh dựa vào cái gì hả?

- Dựa vào tôi muốn em

Dứt lời anh cúi xuống hôn lấy cô q lần nữa, lần này như cuồng nhiệt, mạnh bạo hơn,

Cô giãy dựa anh kéo mạnh caravat trên cổ xuống, trói lấy hai tay cô trên đỉnh đầu..

Ân An Hạ giãy dựa, cô lớn Tiếng la hét

- Đằng Minh, cái đồ cảm thú buông..

..

- Đằng Minh, anh buông tôi ra.

...

- Đồ khốn nạn

...

Con thú trong người Đằng Minh như thức tỉnh, anh nhìn cô, đuôi mắt hẹp dài nheo lại đẩy về lạnh lùng

- Cô nói gì

- Tôi nói anh cảm thú, khốn nạn

An Hạ hét lại

Đằng Minh như bộc phát, anh nhìn cô găm lên

- Ân An Hạ, tôi cho cô biết thế nào là cảm thú, là khốn nạn

Anh nhanh chóng cúi xuống, 2 tay dùng lực.." ROỆT" tiếng kêu khô khốc vang lên, chiếc váy trên người cô rơi tả.

Đằng Minh nhìn người cô..bây giờ anh chỉ thấy cô thật quyến rũ.

Đôi ngực vừa phải căng tròn được bảo bọc trong một chiếc áo ngực đen mỏng.

Xương quai xanh tinh tế, eo thon gọn, cặp đùi thon thả, đều,thẳng,. Làn da trắng hồng mịn màng.

Cả vùng đất kia được che bởi một chiếc quần lót đen khêu gợi.

Yết hầu nhin không được chuyển động vài cái.

Đằng Minh vươn tay xoa nắn 2 bầu ngực căng tròn mềm mại, môi anh không chút do dự áp lên môi cô, dờn từng chút một, từ môi, cằm, cổ, hõm cổ, vai, xương quai xanh, đều bị anh tham lam gặm gặm cắn cắn..để lại nhieu dấu hôn xanh đỏ.

". Roẹt!!!" thêm một tiếng cái áo ngực an vị trên sàn nhà.

Không biết tự lúc nào Đằng Minh đã tự thoát y chính mình để lộ cơ thể trần trụi vô cùng hoàn hảo với cự long ngẩng lên hùng dũng.

Thân hình trần trụi của anh áp sát cô, đầu anh dúi vào bộ ngực sữa tham Lam gặm cắn, mút như một đứa trẻ.

Một bên ngực bị anh gặm nhấm như tê dại,bên còn lại bị tay anh nhiệt tình xoa bóp khiến An Hạ như rơi vào trầm luân.

Không kìm được, cô rên rỉ thành tiếng

- Ừ...ừ...a...ân...không..mà..đừng.. mà..

Anh nhìn cô..ngĩ ngợi đến việc cô ở trên giường của người đàn ông khác cũng phóng túng như vậy khiến anh bức bối.

Anh bóp mạnh ngực cô, bên kia lại điên cuồng cắn, bầu ngực đau đến tê dại

Roẹt..một tiếng nữa mảnh phòng tuyến cuối cùng bị phá vỡ.

Không có bước dạo đầu anh nâng hạ thân tiếng thẳng vào u cổ.

- Đau!!!!Aaa!!!!

Tiếng la xé không khí vang lên, anh không bận tâm, điên cuồng ra vào, điên cuồng động chạm.

Ư' cốc chặt hẹp, của anh lại cực đại, khiến mỗi lần duy chuyển là đau đớn, có không ngừng la hét,cầu xin, nhưng vô vọng.

Cô hét..:

- Đằng Minh tôi Hận anh!!

- Được cô cứ Hận tôi..tôi phải trừng phạt cô.

Nơi xong anh lại không nể tình mà phun luôn vào trong cô lại vô tình rút ra, đi đến tù, lấy vài vật gì đó.

Khi anh cầm quay lại, An Hạ hoảng sợ..cái anh cầm là sextoy..

Đằng Minh bước đến nâng người dậy, bắt cô quỳ trong cái tư thế xấu hổ.

Anh cầm dương vật giả to lớn nhét thẳng vào âm hộ cô. Để cô quỳ bò trên giường anh nhanh chóng dùng cự long to lớn đâm thẳng vào cục huyết phía sau..

Đau đớn..nhục nhả là cảm xúc của An Hạ bây giờ..hoa nguyệt bị chế độ rung của cự long giả làm tê dại, phía sau lại bị anh hung hăng đâm tới làm cô đau như ngắt..

Cuộc tra tấn này..không biết bao giờ sẽ dừng lại

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cô Là của tôi (H++)

Một đêm cực hình coi như kết thúc. Sáng hôm ấy An Hạ tỉnh dậy với con đau ră rồi thân thể. Toàn thân đầy dấu hôn đỏ chói, Hạ thể bị hành hạ sưng đỏ, trên người lưu lại nhieu vết cắn rướm máu, vài vết bầm tím.

(P/s: tại ĐM cần á nha:)) tội nghiệp con tui)

Điều đáng nói là khi An Hạ lột thân sát đến tù thì không có một bộ quần áo chỉ có một cái khăn tắm. Dùng khăn quần đồ người đình nhờ người làm lấy giúp quần áo..thì cửa phòng lại bị khoá...

Lê bước vào phòng tắm, mở vòi sen dòng nước chảy xuống cơ thể, cô chà xát như muốn gột rửa cả thân thể. Cô chà mạnh tay đến mức thân thể như muốn bong tróc thì cô mới ngừng.

Tiếp tục đứng dậy dùng khăn che đậy thân thể cô lét đến giường. Thả mình, nằm xuống, nhắm mắt..cái kí ức kinh hoàng ngày hôm qua lại đeo bám cô.

Không biết ngủ bao lâu..thân thể bỗng nhiên bị đè tỉnh bởi một sức nặng cùng mùi cà phê nhàn nhạt.

Đằng Minh trở về rồi. Cô vùng dậy, Anh nhanh chóng tóm lấy cô, đè dưới thân. Hung hăng hôn cô, lại điên cuồng gặm cắn mút mát, tay lại không yên phận.

Cô vùng vẫy kịch liệt anh ôm lấy eo cô hướng phòng tắm bước tới. Ném cô vào bồn tắm đầy nước.

Nhanh chóng cởi bỏ quần áo bước vào bồn, áp trụ cô, hung hãn hun hít. Cô gái này trên người lại tỏa ra một mùi hương nhàn nhạt không quá nồng như một đoá hoa băng nữ trên sông, thật tinh khiết. Chỉ nghĩ vậy thôi là cự Long hùng đứng dưới thân cương cứng ngẩng cao đầu. Lúc đó anh chỉ muốn đè cô ra mà hung hăng yêu thương một lúc.

Nghĩ là làm anh nhanh chóng chế trực cô, dạng 2 chân cô vòng qua eo mình nhấc lên, thả xuống..Cự long to lớn như xỏ xuyên qua cả thân thể,..đau..là cảm giác..

Đau lắm..thật sự đau..

Anh điên cuồng cán xé trên thân thể cô, bàn tay to lớn nhấc lấy mông cô đều đặn mà xuyên xỏ. Mỗi cái đâm như sâu hơn, mãnh liệt hơn, xuyên qua cả

từ cung.

Cự long càng bành trướng, hạ thân lại càng đau đớn..

Đằng Minh vẫn hung hăng ra vào, luôn miệng phát ra những lời dâm dục.

- Hạ nhi..em nhìn xem..cô bé của em đang nuốt lấy em trai anh nè..

- Hạ nhi.. sướng không..kêu lên đi anh muốn nghe..

Nhưng đáp lại anh là lời mắng mỏ

- Khốn....ạ.n..

Dứt lời, bão táp phong ba như kéo đến..Đằng Minh hung hăng hơn, mãnh liệt hơn, ra vào trong cô..miệng phát ra nhiều lời thô tục,

- Hạ Nhi..cô xem..cô muốn tôi như vậy mà..

- Hạ nhi..cô xem..tôi tôi bắn vào trong cô..đầy thì thôi..cho cô mang thai con của tôi..hahahahaha

Bây giờ Đằng Minh anh chỉ nghĩ..chỉ cần cô mang thai con mình thì cô sẽ không chạy trốn nữa..

Anh ra sức hơn, đùng chạm mạnh mẽ hơn

Gầm một tiếng anh phun toàn bộ vào nơi sâu nhất..ấm áp trong cô..

Thân thể rã rời..An Hạ bây giờ chỉ muốn ngủ..cô mệt lắm rồi..

Nhưng Đằng Minh thì vẫn không hài lòng anh tiếp tục lật thân thể cô điên cuồng phát tiết. Từ hoa nguyệt, đến cục huyết chưa lúc nào được yên ổn luôn bị anh dày vò.

Cả một đêm trước bị anh dày vò chưa ăn chưa uống, hôm nay lại thêm một đêm..

Cô mệt mỏi quá rồi..

Cô xỉu rồi.. nhưng anh thì vẫn hăng hái mà tiếp tục...1 ngày 1 đêm trôi qua rồi..anh bạo hành cô không biết bao nhiêu lần..

(P/s: Minh Minh anh là trâu à?

Mmr không:)) N: sau mãnh liệt v? Anh thật cảm thú..

MM: em muốn thử với anh k?

Á...dạ thôi..pp / xách dép, kéo váy/ dot)

Đến lúc rạng sáng hôm sau. Đằng Minh mới chịu ngừng lại.. nhưng khi nhìn cô..thì..thân thể xanh tím.. mặt nhợt nhạt..hoa nguyệt lẫn cục huyết đều tuôn ra máu ướt một mảng giường..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Sự dụ dỗ của ác ma

Đằng Minh nhìn cảnh đầm máu trên giường, bế bổng cô lên, bước vào phòng tắm, tắm cho cô.

Anh nhẹ nhàng xối nước, nhẹ nhàng chà rửa, khắp thân thể cô. Anh nhìn khuôn mặt cô, lúc này nó không còn vẻ quật cường như hai hôm trước nữa. Bây giờ nó trắng bệch, làn môi hồng bây giờ khô khốc. Mắt long lanh lệ.

Làn da trắng hồng mịn màng đầy dấu hôn xanh đỏ tím,nhìn thật kinh khủng.

Từ hoa nguyệt máu không ngừng chảy nhỏ giọt. Anh nhẹ nhàng rửa nơi đó. Anh nhìn nó chăm chú, 2 cánh hoa sưng tím.. ở cửa hoa nguyệt máu vẫn chảy.

Phía dưới cục huyết vẫn ướt đầm vì máu. Chỉ cần anh đụng đến muốn rửa là cô lại làm bầm đau đón..

Đằng Minh anh hối hận rồi, anh ra tay nặng quá..có lẽ anh anh yêu cô, yêu từ cái đêm đầu tiên đó, nhưng anh không biết dịu dàng là gì..

Trong bồn tắm An Hạ đau đón..rên rỉ." Làm ơn..buông tha..tôi đi..xin anh..tôi trả hết cho anh..con anh..."

"Đừng..chạm vào..tôi..xin anh.. đừng làm vậy..đau..đau.. lắm"

Đằng Minh ôm cô, hôn trán cô, mắt cô, mũi cô, môi cô..nói nhỏ

"Có lẽ tôi không biết dịu dàng là cái gì nhưng em chịu bên tôi, tôi sẽ kích cách dịu dàng"

Anh ôm cô đứng lên..cho cô nằm lên giường.

1 tiếng sau..cô lên cơn sốt. Anh hoảng hồn bế cô chạy thẳng tới bệnh viện.

- Bác sĩ..bác sĩ...

Cô được đưa vào phòng cấp cứu

2 tiếng sau...

Vị Bác sĩ già bước ra, nghiêm mặt nhìn anh

- Anh là chồng mà lại bạo hành vợ mình à..

Đằng Minh lắp.. bấp:

- Tôi..tôi..

Vị bác sĩ mở miệng

- Bao lâu rồi?

Anh miễn cưỡng.

- hơn 1 ngày một đêm

- Tôi nói cho anh biết..khi vào phòng cấp cứu cô ấy có triệu chứng hôn mê, tử cung và cục huyết bị trương phình do có quá nhiều tinh dịch..cổ tử cung cùng vách hoa bị tổn thương nặng nề..

Cô ấy đã bị chứng sợ hãi do rối loạn tâm lý mà ngất..cũng có thể không tỉnh dậy nữa..cũng có thể sẽ tỉnh nhưng có nguy cơ tự kỉ hoặc phát điên.

Anh lặng người..là anh phải không? Là anh làm cô ra như thế, là anh ép cô đến mức này..

Anh hỏi:

- Tôi có thể thăm cô ấy không?

- Được.

Anh bước vào phòng hồi sức. Cô nằm trên giường, bộ đồ bệnh viện thùng thình nhưng không che được hết các dấu vết trên người cô.

Nhìn người con gái ngủ say đó anh khẽ cười

- Tiểu Hạ. Dậy đi,anh sẽ không ép em nữa..anh không làm vậy nữa.

....

- Tiểu Hạ..em không tin hả?anh nói thật, em muốn đi anh cũng thả em

.....

- Tiểu Hạ, anh sai rồi..anh sẽ đối xử tốt với em mà

....

- Tiểu Hạ, anh đưa con em đến thăm em được không?

....

- Tiểu Hạ..dậy đi..anh học cách dịu dàng nha...

.....

- Tiểu Hạ..anh đưa em về nhà

....

Anh chuyển cô về nhà, cô vẫn như thế, vẫn ngủ..vẫn im lặng..

Anh tắm rửa, bước xuống phòng Lạc Lạc cùng Nguyệt Di.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Sự thật

Đằng Minh chán nản bước xuống phòng Lạc Lạc và Nguyệt Di. Vừa đến cửa anh đã nghe hai âm thanh non qnót cất lên

- Anh hai nè,mẹ đâu rồi nhỉ? Sao mẹ không thăm hai chúng ta.

- Tiểu Di,em ngủ đi, không chừng mai mẹ sẽ đến.

- Anh hai?

- sao vậy Di Di?

- Em nhớ Chú Quân quá

- anh đã dặn em rồi, đơn giản vì chú ấy thích em nên chú ấy chăm sóc chúng ta, em phải gọi là pa Quân.

- Dạ em nhớ rồi, em sẽ gọi chú là Ba. Mà hai nè..hai thích ba ruột không

- Ba ruột?

Bên trong truyền ra tiếng cười khẽ của Nguyệt Di.

- hihi, ba Quân thương mình như vậy nếu là ba ruột nhất định sẽ yêu mình lắm á. Ba sẽ dẫn em đi công viên nè..ba sẽ bên cạnh mẹ và bảo vệ để những người kia không bắt nạt mẹ, không ném đồ vào người mẹ nữa nha.

Giọng Nguyệt Di có chút ngây thơ nhưng lại buồn bã..

Còn Đằng Minh thì sững người..Minh Quân không phải là ba ruột..không phải là người đàn ông của cô..

Rốt cuộc anh không bình tĩnh được nữa vrom tay đẩy cửa bước vào. Lạc Lạc và Nguyệt Di thấy vậy liền đưa mắt cảnh giác nhìn anh.

Nhìn hai nhóc cảnh giác nhìn mình anh có chút khó chịu. " Cố gắng kiềm chế" sau đó anh giữ cái giọng dịu dàng nhất của mình ra:

- Chào hai đứa

Nguyệt Di nhìn Đằng Minh hai mắt toả sáng (mê trai đoá) miệng chu chu:

- Chào chú đẹp trai nha~

Anh nhìn và rất thích con bé í. Nhìn qua Lạc Lạc cậu im lặng không nói tiếng nào, anh tiếp tục.:

- ờ..ừm..chú...muốn hỏi hai đứa nè!

- Chú hỏi đi - Lạc Lạc trả lời, Tiểu Di cũng hóng mắt chờ đợi

- Hai đứa tên gì

- Ân Lạc Lạc, Ân Nguyệt Di

- Hai đứa cùng họ mẹ à?ba 2 đứa đâu?

- Không có.

Nghe Lạc Lạc cùng Nguyệt Di nói vậy trong lòng Đằng Minh có thập phần chua xót.

Thì ra cô chưa hề lằng lộn như anh nghĩ..anh tự nhủ sẽ bù đắp thật nhiều cho cô vì ANH YÊU CÔ mất rồi

Nhưng bây giờ còn một việc mà anh cần làm là..ADN.

Anh muốn biết Lạc Lạc Và Nguyệt Di có phải con anh không. Tính ra thời gian cô đi và tuổi của 2 đứa thì 2 đứa có nguy cơ là con anh.

Anh nhìn Nguyệt Di, còn bé thật dễ thương trông như cô vậy, mắt to tròn tròn đáng yêu, mặt phúng phính, môi anh đào hồng nhuận phần nộn.

Anh vô thức đưa tay bẹo má con bé, hỏi:

- Tiểu Di, chú rất thích con nha con có thích chú không?

Tiểu Di chu cái môi phần nộn của mình híp mắt trả lời:

- Ân..Thích nha.

Anh hào hứng

- Chú làm ba cháu nhé

Tiểu Di nhìn anh đắn đo. Thấy thế anh tiếp tục dụ dỗ

- Tiểu Di, chú làm ba con nha, chú sẽ cưng chiều con,.

Tiểu Di sáng mắt nhìn

- Thật ă, chú có mua cho con những thứ con thích không?

- Chỉ cần con thích chú sẽ mua..

- Được! Con gọi chú là baba.

Anh hôn lên má con bé bảo

- bảo bói! Gọi 1 tiếng baba được không.

Tiểu Di mỉm cười,cắt cái giọng nũng nịu làm người ta tan chảy gọi anh:

- papa!

Anh mỉm cười sung sướng hôn con bê khắp mặt

(P/s: anh à..dơ quá.. nước miếng không à □)

Lạc Lạc nhìn con em của mình..lại nhìn Đằng Minh cắt giọng

- Chú đang dụ dỗ trẻ em đó.

Đằng Minh sứt sặc vì lời nói của nó. Anh quay lại hoà nhã mỉm cười với nó,nó bảo

- Nếu bây giờ đồn ra chủ tịch của Đằng Gia biết cười sẽ siêu hot..

Nguyệt Di nũng nịu kéo cổ hần, kêu

- Papa..~~~~

- Bảo bối muốn gì?
- papa hứa sẽ mua những gì Tiểu Di thích nha
- Ủm con thích gì nè
- Học võ..và vào tổ chức bí mật của papa
- Sao con biết..
- tự nhiên biết thôi..baba chịu không
- được, nếu con muốn..

Còn bây giờ 2 đứa ngủ đi, ba đi thăm mẹ. Câu nói vừa nói xong, Lạc Lạc đang ôn hoà bỗng dưng nổi bão

- Mẹ tôi đâu,???
- à..ta..xin lỗi..mẹ con bị ta..làm bệnh
- Tốt nhất ông đừng làm mẹ tôi đau thêm 1 lần nào..nếu không ông sẽ hối hận. Nhớ kĩ BABA VĨ ĐẠI CỦA TÔI..

Đặng Minh mỉm cười với nó giọng chắc chắn

- Ba hứa.

Nói xong anh rời đi mất.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Ác ma dịu dàng - tỉnh

Thời gian thấm thoát trôi qua, tròn 2 tháng An Hạ nằm trên giường bệnh. Đặng Minh vẫn dịu dàng chăm sóc, dịu dàng ngồi bên cạnh chờ cô tỉnh lại.

- Hạ Hạ à Chừng nào em mới chịu tỉnh.. Anh xin lỗi mà, anh nói cho em nghe một bí mật nha. Em khi tỉnh, dậy không được trốn tránh anh đâu đó vì anh đau lắm. Em nhớ 7 năm trước không? Anh là người đàn ông đó, là người cường hiếp em, mua em. Nguyệt Di với Lạc Lạc là con anh đó. Anh biết hết rồi, em tỉnh dậy đi, mình làm đám cưới được không? Anh sẽ bù đắp lại cho em, cho con nữa, anh yêu em, em. Tỉnh dậy đi Hạ Hạ.. Anh nói em nghe nhé, nếu anh biết trước người năm đó là em, anh vẫn sẽ mua em, vẫn làm vậy với em, nhưng anh sẽ dịu dàng, sẽ ôn nhu và anh sẽ không si nhục em,. Em dậy đi, Hạ Hạ Anh yêu em

Đặng Minh ngồi đó, anh nói một mình, anh nhìn cô, mắt vẫn nhắm nghiền,. Anh cúi xuống từng cái hôn vụn vặt rơi xuống trán cô, mũi cô, mi mắt, má, cằm, môi cô, nụ hôn của anh nhẹ nhàng ôn nhu như sợ cô vỡ mắt.

Bỗng có gì âm ỉ rơi trên mắt cô.. Là nước mắt, Anh khóc. Một người đàn ông vì cô mà rơi nước mắt.

Anh khóc vì cô, nhưng chẳng hề biết rằng cô đã tỉnh từ lúc anh đẩy cửa bước vào nhưng cô không dám mở mắt, không dám đối diện với sự thật.. Cô sợ, sợ cái sự lạnh lùng, cường bạo, của anh.. Đau.. Thật sự rất đau. Nên cô nằm đó lẳng lặng nhắm mắt, nghe hết những lời tâm tư, thú nhận, hứa hẹn, của anh và quan trọng hơn anh nói.. ANH YÊU CÔ..

Và anh khóc...

Đặng Minh rơi nước mắt, bỗng có một bàn gầy guộc vươn lên quệt đi nước mắt trên gò má anh. Là cô.. Cô tỉnh rồi.. Cô lau nước mắt cho anh.. Cô nhìn anh.. Cô mỉm cười.

An Hạ lau nước mắt cho Đặng Minh, nhẹ nhàng bảo

- Đừng khóc... Đau lắm

Đặng Minh thực sự điên rồi... An Hạ cô ấy.. Cô ấy không hận anh, không tránh anh, không hoảng sợ... Mà cô ấy bảo đau khi anh khóc...

Anh hình như cảm thấy có gì đó mất nguyên thì phải.

Anh nhìn cô, mỉm cười

- Hạ Hạ, em tỉnh rồi. Ăn cháo, anh múc cho em.

Đặng Minh múc cháo ra chén, bung đến, nhẹ nhàng thổi, đút từng muỗng cho cô.

An Hạ bây giờ.. Hạnh phúc.. Vui vẻ..

Cô mong thời gian này ngừng lại đôi chút.. Để cô tận hưởng trọn vẹn.. Sự dịu dàng của người đàn ông mà ông trời tặng cho cô.

Ăn xong cô năn nỉ Anh xin cho cô xuất viện, anh đồng ý.

Về đến nhà, anh bế cô lên phòng anh, sao đó nói với người làm

Không cho cô làm gì cả, gọi cô là thiếu Phu nhân.

An Hạ sung sướng nhàn rỗi ngồi ôm Nguyệt Di cùng Lạc Lạc xem ti vi

Còn người nào đó.. Ngồi bệch dưới đất làm móng chân cho cô:v

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Bỏ trốn - ác ma vẫn là ác ma (h+)

Sống trong sự dịu dàng yêu chiều của anh nhưng An Hạ không cho là hạnh phúc. Đặng Minh rất yêu cô nhưng Anh yêu một cách mù quáng, anh bảo thủ. Với anh yêu là giữ chặt, giữ cô ở bên anh mãi mãi. Nhưng với cô đó là sự giam cầm

Cô quyết định bỏ trốn. Cô vui bỏ mối tình vừa mới chớm nở cùng anh mà đi, đi để tìm sự tự do, bình yên.

Hôm nay Đặng Minh có 1 cuộc họp cổ đông quan trọng nên anh ra khỏi nhà từ sớm. Cô chờ anh đi liền tìm Lạc Lạc cùng Nguyệt Di mà bỏ trốn. Cô không hề lấy một thứ gì của anh liền bỏ đi.

Đặng Minh ở công ty cảm thấy rất bất an. Anh nhanh chóng hoàn toàn cuộc họp từ 3 tiếng còn 1 tiếng rồi ra gara lấy con Lamborghini aventador của mình phóng như bay về nhà.

Về nhà anh nhanh chóng chạy như bay vào nhà, gấp gấp hỏi quản gia:

- Thiếu Phu nhân, tiểu thiếu gia, tiểu thư đâu?

Quản gia nhìn sự gấp gáp của anh mà trả lời

- Dạ, thiếu phu nhân bảo đưa Tiểu Thiếu gia cùng tiểu thư đi dạo ạ!

- Họ có mang theo gì không?

- Dạ không! Nhưng họ không cần vệ sĩ đi theo

Anh thở phào nhẹ nhõm. Anh nghĩ cô không bỏ anh. Nhưng chiều hôm đó cô không về..

Anh lo lắng, anh tức giận.. Anh không hiểu tại sao anh dịu dàng thế rồi mà cô lại bỏ đi a~. Đặng Minh thực sự tức giận. Anh muốn tìm coi về.. Nhốt cô cả đời, chiếm hữu cô, cô chỉ là của riêng anh.

Anh cầm điện thoại gọi:

- Nam Cung Thần, cho cậu 10 phút tìm thiếu phu nhân và 2 con tôi về đây.!

Bên kia truyền đến một giọng nói lạnh không kém:

- Dạ!

Ở đây Nam Cung Thần tuy Dạ nhưng vẫn run rẩy và lo lắng không kém cho 3 người kia. Vì một khi Đặng Minh tỏ ra bình tĩnh còn đáng sợ hơn.

Anh nhanh chóng tìm người, đúng 10 phút anh tìm được họ và gọi lại cho Đăng Minh:

- Thiếu gia! Tìm được người rồi, cô ấy đang ngồi ăn với cậu Minh Quân 2 đứa trẻ.

Bên kia điện thoại truyền tới một tiếng gầm nhẹ:

- Bắt ngay cô ấy về cho tôi, đem cô ấy lên phòng tôi, 2 đứa trẻ đưa vào phòng.

- Dạ.

Vừa tắt điện thoại, Nam Cung Thần lập tức ra lệnh đem An Hạ cùng Lạc Lạc, Nguyệt Di về nhà.

Về nhà, An Hạ liền bị Đăng Minh xách lên phòng, thô bạo đẩy ngã xuống giường anh nhanh chóng đè lên người cô, môi mòng áp lên môi cô, hôn cắn một cách bạo lực, lưỡi anh Như cào quét hết mật ngọt trong miệng cô. Anh cắn phẫn môi hồng làm nó ngập hương vị máu. An Hạ đau liền liều mạng cắn lại anh. Vị máu tanh tràn ngập khuôn miệng.

Anh tức giận nhìn cô. Cô vậy mà cắn anh.

Anh nhìn cô hung ác nói

- Ân An Hạ, Đăng Minh tôi chưa đủ tốt với em sao? Tôi không bằng Minh Quân chỗ nào? Em vì có gì lại không chịu bên cạnh tôi hả? Em Phải thuộc về tôi...dù thế nào Em phải là của tôi.

Nói xong anh điên cuồng gặm nhấm cơ thể cô, để lại muôn vàng dấu hôn xanh đỏ. Cô nhìn anh.. Trong lòng với nhiều suy nghĩ:

" người đàn ông vừa mới dịu dàng với cô đâu rồi? Anh dịu dàng lắm mà? Anh hứa sẽ cho cô một đám cưới mà? Anh xin lỗi, cô mà? Bây giờ anh lại vì có gì mà lại bạo hành cô.. Cô chỉ đi báo tin cho Minh Quân thôi mà.. Tại sao?.. Anh tại sao.. Tại sao lại khác như vậy? Vì ghen? Không đúng... Anh chỉ là ác ma.. Ác ma muốn chiếm hữu..nếu cô là thiên thần.. Anh sẽ bẻ gãy đôi cánh của cô vì muốn cô bên anh"

Đăng Minh nhìn về không chú tâm của cô, anh thô bạo nắm lấy cổ tay cô siết mạnh... Một tiếng rắc rất nhỏ vang lên cổ tay cô gãy..

- Đau..

Đăng Minh nhìn cô, trong mắt hiện lên một xú tia đau xót nhưng rất nhanh nó lại biến mất.. Anh gằn giọng - Đau... Haha.. Tôi sẽ làm em thỏa mãn.. Ngoan, Hạ Hạ nói yêu anh đi

- Anh buông tôi ra!

Đăng Minh như không nghe, anh thô bạo xé ngay bộ váy cô đang mặc, không nương tay tiếp tục xé rách luôn bộ nội y của cô. Không một bước dáo dẫu anh nhanh chóng thoát ý chính mình nhanh chóng thâm nhập vào hoa nguyệt chật hẹp.

- A!!!!

An Hạ cảm thấy nửa thân dưới như bị xé rách. Đau quá!

Nhưng Đăng Minh thì đâu nghĩ đến điều này.. Dục vọng che mờ lý trí anh rồi..

Anh chỉ nghĩ.. An Hạ bỏ trốn.. Cô ấy muốn trốn khỏi anh.. Và không thể.

Anh động thân mạnh mẽ, hung hãn ra vào hoa huyết chật hẹp của cô, từng cú nhấp xuyên thẳng đến cổ tử cung như muốn đem hoa huyết xé nát

1 tiếng... Anh gầm lên phun hết tinh dịch nóng bỏng vào sâu trong tử cung cô... Anh không dừng lại.. Anh bế cô đến bàn trang điểm, hất tung hết đồ đạc xuống, để cô nằm ngửa ra bàn, gác hai chân lên vai anh.. Anh tiếu tục ra vào nơi chật hẹp của cô

1 tiếng nữa.. Anh lại ra.. Anh lật người cô sấp xuống bàn tiếp tục ra vào..

Không biết đã trôi qua bao tiếng nhưng anh vẫn còn ân ái cùng cô.. Nhưng không một chút dịu dàng, không một chút nhẹ nhàng.. Anh mạnh mẽ, thô bạo.. Như đem hoa huyết cô xé nát.

Dường như chưa đủ kích thích, anh dùng caravat trói cổ tay cô ra hai bên thành giường, dùng còng tách hai chân cô dang ra hết cỡ rồi còng lại hai bên góc giường. Dáng nằm hình chữ đại làm anh thấy rõ hoa nguyệt đỏ au của cô. Anh lấy gối, thất lưng, sextoy đến cạnh giường.. Nhìn cô.. Mặt cô ửng đỏ nước mắt.

- Tha cho tôi đi

- em là của tôi

- anh tha cho tôi được không? Để tôi về Anh với con tôi.. Anh buông tha tôi đi mà.. Xin.. Anh

- em muốn đi? Với Minh Quân? Không thể nào.. Có nằm mơ em cũng đừng hòng... Minh Quân có gì tốt hơn tôi.. Hà? Tại sao em dịu dàng với hắn như vậy? Còn với tôi thì chán ghét.. Em chỉ là của tôi thôi!

- Buông.. Ra.. Ác.. Ma.. Anh là ác ma!

- phải.. Tôi không dịu dàng, tôi là ác ma.. Nhưng em phải là của tôi.. Ngoan. Nghe lời tôi..!

- Không.. Buông.. Xin.. Anh.. Buông.. Đi.. Đừng bắt tôi phải hận anh.. Đừng..

Lí trí của Đăng Minh như bị ghen tuông che phủ.. Anh không để ý đến lời cầu xin của cô.. Anh.. Đốt nên.. Nhổ sáp nến lên hai bầu ngực của cô.. Dùng sáp nến phủ lấy hai núm vú.

- Á"!!!!!!

An Hạ la hét Đăng Minh cho rằng cô chống đánh lấy thất lưng đánh vào người cô.. Từng cái..

Sextoy anh nhét vào hoa Nguyệt lẫn, cục huyết của cô.. Bật chế độ rung cao nhất. Anh nhét 2 cái vào 1 chỗ....

Đau đớn lắm An Hạ la hét điên cuồng.. Nhưng Đăng Minh thì không một chút nương tay.. Cô ngất.. Anh lấy nước hắt lên giường đổ đầy mặt cô.

Anh và sextoy thay phiên nhau hành hạ hoa huyết lẫn cục huyết của cô.

Còn An Hạ bây giờ còn chỉ cảm thấy đau đớn.. Chỉ muốn chết.. Cô không cảm cự được nữa.. Phía dưới đau quá..2 ngày trên giường.. Cô như một cái xác.. Biết là hết kháng cự.. Rồi khóc.. Ngày thứ 3 rồi.. Mệt mỏi quá.. Đau quá..

Cô xụi xuống như một cái xác chết bất động..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lắm Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hôn mê - sảy thai

Grap giường thấm đẫm máu tanh, căn phòng toàn mùi máu pha lẫn mùi tinh dịch tanh tươi. Khắp phòng là miếng chai, miếng ly, vãi vụn của quần Áo cùng sextoy, thất lưng, nến.

Trên giường là một người con gái tóc tai rũ rượi bù xù, toàn thân bầm bầm tím tím có vài nơi phồng lên vỡ mủ tanh, Còn có những lằn roi dài ngang dọc rách toạc ra máu rỉ ra ngoài..

Cô gái nằm trên giường không mảnh vải che thân, phía dưới hạ thân tuôn ra một màu đỏ chói mắt thấm vào grap giường, dọc theo bắp đùi.. Rồi rớt xuống nền gạch..

Đăng Minh lim dim tỉnh dậy, cánh tay anh vòng qua eo An Hạ một cách đầy chiếm hữu. Anh cũng sực nhớ hình như ba ngày rồi mình chưa ra khỏi phòng. Anh ngồi dậy, ôm lấy cô, khẽ khàng gọi:

- Hạ Hạ, đừng làm anh giận nữa, dậy ăn sáng nhé, anh xin lỗi

Nhưng thân thể kia không một chút cử động, Đăng Minh lay người cô.. Vẫn không phản ứng

Anh nhìn toàn thân cô. Máu.. Toàn cả máu..

Rốt cục.. Anh đã làm gì thế này? Anh vội vội vàng vàng kéo cái Áo sơ mi nhàu nhĩ của mình mặc vào, mặt quần tây.. Để luôn đầu tóc rối mà ôm. Cô vào viện.

Vừa vào viện cô đã được đưa thẳng vào phòng cấp cứu. Vị bác sĩ già lúc trước không tham gia cấp cứu. Ông hỏi anh

- này cậu, tôi không biết thanh niên các cậu nghĩ gì.. Chưa đầy một tháng mà bạn gái cậu vào viện tận hai lần

Anh ngồi xồm trước phòng cấp cứu, hai tay run rẩy

- cháu.. Cháu..

- cậu làm gì cô ấy thế? Người cô ấy toàn máu!

- cháu...

Vẫn là câu nói dứt quãng, đầy sự run rẩy...

Cửa phòng cấp cứu bật mở, một y tá chạy vội ra

- Viện trưởng, có lẽ cô ấy không xong rồi, cô ấy thiếu máu.. Là Máu O

Vị bác sĩ già trực tiếp bước vào phòng cấp cứu của An Hạ, trong thâm tâm ông thầm nghĩ phải cứu giúp cô gái nhỏ này

Trước cửa phòng yên ắng như nghe thấy tiếng động bén nhọn của kim loại.. Tiếng nói vồn vã, trong phòng.

Trong phòng cấp cứu

- Y tá... Truyền máu!

- Viện trưởng cô ấy có thai

- cô ấy tổn thương phần mềm

- bệnh nhân có dấu hiệu xuất huyết não

- tìm bệnh nhân đang ngừng đập.. Phản xạ não mất rồi.. ý chí của bệnh nhân quá thấp

- Kích Tim!..

- Lần 1...

- chuẩn bị kích lần hai, chỉnh điện áp cao lên... KÍCH!!!

- lần 3..đề điện áp cao nhất.. KÍCH!!!

-PHỤ... được rồi.. Tim đập nhưng yếu quá.. Đứa con trong bụng của cô ấy chịu tác động mạnh quá nên...

Vị bác sĩ già khoát tay.. Chuyển về phòng hồi sức đặc biệt.

Vị bác sĩ già bước ra, thông báo cho Đăng Minh

- Cậu vô trách nhiệm quá, hiện tại bệnh nhân đã qua nguy hiểm, nhưng cơ thể cô ấy suy nhược nặng, có lẽ sẽ hôn mê sâu.

- Bao lâu thì tỉnh?

- có thể là 1 tuần.. 1 tháng, 1 năm hoặc mãi mãi. Cô ấy tỉnh dậy.. Sau khi chịu 1 cú sốc lớn.. Có khi sẽ, hoá điên

- Cú sốc lớn? Ý ông là gì?

- Cô ấy có thai.. Hai tháng.. Nhưng xảy rồi.

Đăng Minh im lặng.. Anh ngồi đó thần thờ, ông Bác sĩ đi mất.. Anh vẫn vậy..

Anh nhìn bản thân mình trên cánh cửa.. Nhìn tay mình

" mình.. Mình đã giết con mình sau?... Mình là đồ khốn nạn.. Mình hại cô ấy.. Mình hại con mình.. Con ơi.. Ba xin lỗi.. Xin lỗi vì cướp đi sự sinh tồn của con.. Khi con chưa kịp đến với thế giới này"

Đăng Minh bước vào phòng bệnh anh ngồi kế An Hạ.. Nhìn khuôn mặt cô, vuốt ve nó rồi xuống vùng bụng phẳng lì của cô.

Nơi đó.. Từng có một sinh linh, một sinh mệnh, cầu nối giữa anh và cô.. Và nó chưa kịp đến với thế giới này..

Anh nhẹ nhàng thủ thi:

- bảo bảo.. Ba xin lỗi con nhé. Chắc con giận ba lắm, tại ba, ba không cho con đến với cái thế giới này, ba không cho con được mẹ ôm ấp, được mẹ gọi con hai tiếng " bảo bối" ba không cho con được gặp anh chị của con nữa.. Tại ba phải không?...bảo bảo con đừng hận ba được không? Ba sai rồi.. Bảo

bảo,

Con nghe được lời ba không? Con giúp mẹ con nhé.. Giúp cô ấy tỉnh lại.. Giúp cô ấy trở về bên ba. Để ba chuộc lại lỗi lầm.. Bảo bảo con xa ba mẹ rồi nhất định phải đi vào một gia đình tốt nhé.. Có một người ba tốt hơn ba. Không làm con ra đù khi con chưa kịp chào đời.. Bảo bảo ba xin lỗi nhé "

Có ai đã ngờ rằng một người như anh có thể nói ra những lời đó.. Nhưng tất cả đã quá muộn rồi.

Một giọt nước mắt nóng hổi lăn ra khỏi hốc mắt rơi xuống vùng bụng bằng phẳng của cô

Có lẽ vì yêu.. Vì chiếm giữ mà giữa họ từ yêu trở thành thù hận..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: An Hạ của Anh

Có lẽ tình yêu của Đăng Minh anh không thể hiện được bằng sự dịu dàng và ôn nhu. Nó được thể hiện bằng hành động, bằng những lời nói bá đạo đầy chiếm hữu. Nhưng trong thâm tâm Đăng Minh biết rằng.. Anh yêu cô - An Hạ. Anh yêu cái cô gái thanh thuần từng mặc cái váy trắng chặn xe anh mà bán mình cho anh. Anh thích cái sự sợ hãi, muốn trốn tránh khi anh cưỡng ép cô.. Anh thích cái sự ngây ngô thuần khiết, dịu dàng của cô.... Cả cảm giác mà cô mang lại cho anh. Có lẽ anh cũng không biết rằng An Hạ cũng yêu anh.. Mặc kệ cái bản tính cố chấp đầy chiếm hữu mà yêu anh. Nhưng cô cần tự do.. Còn anh chỉ biết giam giữ. Từ lúc cô hôn mê, Đăng Minh luôn bên cô. Anh như một cái xác vô hồn.. Ngồi đó nhẹ nhàng nắm lấy tay cô, vỗ về..

- An Hạ.. Chừng nào em dậy? Em ngủ lâu lắm rồi..

- em dậy rồi... Anh sẽ xin lỗi em. Được không?

Có lẽ năm tháng sẽ không làm phai đi những kí ức tồi tệ...

Năm tháng sẽ không làm chúng ta quên hẳn đi nó mà là khi ta đắm chìm trong hạnh phúc.. Khi ta vui vẻ hạnh phúc thì nỗi đau sẽ vơi đi và dần lắng xuống một cách vô vị..

Nhưng khi nỗi đau ủa về thì miệng vết thương ấy cho dù đã vùi sâu cỡ nào thì noa cũng sẽ rách toạt ra. Để rồi đau đớn về thể xác lẫn tinh thần cùng hành hạ bản thân...

Đăng Minh - Anh vì yêu, vì sự ích kỉ của bản thân, vì Anh cố chấp, vì cái tánh hay ghen của bản thân mình mà chính Anh đã tự đâm nát cái gọi là hạnh phúc, đánh mất đi một sinh linh bé bỏng chưa kịp chào đời, đánh mất người con gái Anh yêu.. Tất cả bị phá vỡ bởi sự nóng tính..

Còn cô - An Hạ, cô vì sự yếu đuối, nhu nhược, và vì yêu. Vì yêu - cô chấp nhận sự dày vò, vì lụy cô không thể buông tay... Chấp nhận sự dày vò của ác ma. Chấp nhận làm một thiên thần cho dù bị bẻ gãy đôi cánh mà vẫn chấp nhận ở lại với cái nơi được gọi địa ngục..

Và chính hai người họ cũng chẳng biết rằng Thiên Thần và Ác quỷ vốn không cùng một bầu trời... Nhưng họ đã phá vỡ cái gọi là luật lệ là luân lí vì..YÊU VÀ CHIẾM HỮU

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Anh là ai ?

Đăng Minh ngồi bên giường bên, có ai biết bây giờ anh hối hận đến nhường nào. Nhìn gương mặt ngây thơ, dịu dàng, có nét trẻ con ngày nào giờ khô khốc, trắng bệch..anh ngây dại, anh ân hận. Bầu trời ngoài kia đã bắt đầu đen tối, mây đen kéo tới, như muốn báo hiệu rằng giông bão sắp tới..liệu đó là giông bão hay là..Biến cố của anh.

Bây giờ nhìn vào Đăng Minh chẳng có ai nghĩ rằng anh chính là Đăng Minh - ông chủ lạnh lùng của Đăng Gia..một người trẻ tuổi lạnh lùng trên thương trường, không có gì là gục gã được anh..nhưng với hiện thực bây giờ..một người đàn ông hốc hác, khuôn mặt gầy gò, râu ria xồm xồm..mắt sâu hốc..đỏ ngầu..bộ dáng liêu xiêu tưởng chừng anh có thể ngã bất cứ lúc nào. Đó là hiện thực, đó là Đăng Minh. Anh ngồi suốt bên giường bệnh, anh gục bên tai cô, anh nắm chặt tay cô, anh Khóc...

- An Hạ, anh xin em, xin em tỉnh dậy, anh sai rồi,anh xin lỗi em mà..Hạ Hạ, chỉ cần em mở mắt cho dù em muốn anh chết cũng được mà..anh chỉ muốn..Bây giờ em tỉnh, em chịu ở lại bên anh,anh xin em..Hạ...Hạ

Một giọt nước mắt nóng hổi rơi từ hốc mắt của người Đàn ông..lăn dài trên gò má..rơi xuống mu bàn tay của cô gái..

Ngón tay cô ấy khẽ động đậy..

Đặng Minh thấy điều đó..

Anh nhanh chóng bấm nút ở đầu giường bệnh gọi bác sĩ. Vị bác sĩ già nhanh chóng bước vào phòng bệnh..

Vị bác sĩ thăm khám cho cô, cất giọng:

- khoảng 2 giờ nữa sẽ tỉnh, anh mua gì dễ tiêu hóa cho cô ấy, truyền dịch lâu dài sẽ không tốt.
- B..ác...sĩ..cô ấy thực sự tỉnh sao?..đúng không?..mua cháo..à phải mua cháo..cảm ơn bác sĩ..mua cháo.

Đặng Minh chạy vọt ra khỏi phòng bệnh, ba giây sau đó liền quay lại, anh nhìn vị bác sĩ già chưa kịp đi một cách ngượng ngùng..anh e hèm rồi nhỏ nhẹ:

- e..hèm..tại tôi..tôi..kích động qua đi mà quên lấy ví.

Anh chạy vọt vào phòng lấy ví, lại chạy ra mua cháo.

Anh như không muốn bỏ lỡ phút giây nào, nhanh chóng mua cháo ở nhà hàng gần đó. Anh không muốn mua ở căn tin vì sợ nó không đủ dinh dưỡng cho cô. Anh quay về phòng bệnh.. Ngồi nhìn cô chờ cô..

5 phút...rồi 30 phút...rồi 1 tiếng..rồi 1 tiếng 30 phút.

Ánh mắt người con gái trên giường bệnh khẽ động..

Trong tìm thức, An Hạ đang đi giữa một rừng hoa tím..có bà ngoại cô đang đứng..Bà mỉm cười hiền vẫy tay cùng cô..cô muốn bước đến bên bà, muốn..được cùng bà trò chuyện, bà sẽ kể chuyện cho cô, cô rất nhớ bà...nhưng...a...ai gọi cô thế nhỉ? Ai vậy? Sao lại gọi cô? Sao lại lo lắng? Sao lại khóc...sao cô lại không thấy mặt anh ấy...ai vậy...ai đó....

- Aaaaaaaaaaaaaa!!!!!!!

Cô ngồi bật dậy, ánh mắt vô hồn...không tiêu cự..

Đặng Minh chăm chú nhìn biểu hiện của cô, anh nắm lấy tay cô, hỏi dồn:

- Hạ Hạ, em tỉnh rồi. Anh xin lỗi..à em đói không? Em ăn cháo nha? Hay em muốn uống nước? Anh lấy cho em nha?

Anh rót cho cô một cốc nước..có chìa tay ra nhưng anh không đưa cho cô, mà ngồi lên phía giường, ân cần đút cho cô. An Hạ miễn cưỡng uống..

Dòng nước ấm từ từ trôi qua cổ họng, âm thanh khô khốc, khàn khàn cất lên:

- Anh Là Ai?

Đặng Minh hoảng...sao cô lại hỏi vậy? Cô không nhớ anh?tại sao.? Nếu cô hoảng loạn, ghê sợ, hay mắng anh, đánh anh có lẽ anh sẽ dễ chịu hơn đôi chút.Nhưng bây giờ cô không nhớ anh..quên anh rồi...

Anh ấn chuông gọi bác sĩ, vị bác sĩ già bước vào..nhìn cô, hỏi một vài câu:

- Cháu ổn chứ?
- Dạ Vâng!
- Cháu nhớ Minh và gia đình là ai không?
- dạ cháu tên Ân An Hạ, Có 2 con là Ân Lạc Lạc,Ân Nguyệt Di, em trai cháu Ân Tiểu Thiên.....
- vậy còn hẳn? _ ông bác sĩ chỉ vào Đặng Minh
- Cháu không biết anh ấy..cháu không biết tại sao mình ở đây nữa

Vị bác sĩ gật đầu nói với Đặng Minh

- Cô ấy do bị hoảng loạn, cùng hôn mê sâu nên mất trí nhớ Chọn lọc. Mất trí nhớ này cô ấy chỉ quên đi những người mà cô ấy không muốn nhớ đến nữa.

Vị bác sĩ nhìn lại gương mặt anh một lần rồi bước ra ngoài..

Anh thất vọng, anh buồn,..và Cô không nhớ anh, cô ghét anh, cô không muốn nhớ đến..nhưng anh sẽ cố gắng để yêu cô.

An Hạ chăm chú nhìn Đăng Minh.

Đăng Minh bước đến nhìn cô, chân thành nói.

- An Hạ!em thực sự không nhớ anh à?

An Hạ mờ mịt nhìn Đăng Minh

- Không. Anh là ai

- Hạ Hạ..sao em lại quên anh chứ..Anh yêu em, em cũng yêu anh, em còn nói sẽ đám cưới với anh..nhưng em lại bị tai nạn..

Đăng Minh nói vô cùng thật

- em biết không, anh yêu em lắm về với anh được không? Anh sẽ chăm sóc em và con thật tốt..nếu muốn mình đi đăng kí kết hôn ngay bây giờ, đợi em khỏi bệnh mình đám cưới được không?

Anh ôm coi, nói những lời chân thành, cô nghĩ dù mình không nhớ nhưng trước đây mình yêu anh..nên cô ôm anh, nhẹ nhàng nhìn anh:

- Xin Lỗi..vì đã không nhớ ra anh, em đồng ý

Đăng Minh không ngờ cô sẽ ôm mình,càng không ngờ cô xin lỗi và đồng ý..Anh nhất thời chưa xót..

Anh ôm cô, nhẹ nhàng..Anh hôn cô nhẹ nhàng, mong trốn dịu dàng.... Cái hôn chứa đầy sự ôn nhu chứ không phải là ghen hay đồ kị..

Anh dọn.đồ cho cô xuất viện, dẫn cô đến cục dân chính..nhìn tờ giấy chứng nhận kết hôn của hai người anh cười thầm..

- Cô gái của anh...sắp bấy rồi

..Anh mỉm cười hiền, ôm eo cô, nhát bông cô lên:

- Về nhà nào vợ Yêu..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: * em ngậm đi* (h)

Đăng Minh đưa An Hạ về nhà, dẫn cô lên phòng mình, ôm lấy eo nhỏ của cô, thì thầm:

— vợ à, em đi tắm đi, anh qua phòng con tắm.

An Hạ bỗng quay lưng lại, siết chặt lấy eo rắn chắc của Đăng Minh, nhón chân hôn lên môi.Anh:

— Thật tốt vì trước đây em có một người đàn ông tốt, và yêu thương em như anh bên cạnh, Em..

Đăng Minh hạnh phúc vì cô chủ động hôn anh, ôm anh, tuy lòng anh vẫn cảm thấy hối hận vì việc bạo hành cô lúc trước nhưng bây giờ thì thật tốt.

Anh nhanh chóng cúi xuống, môi lạnh lẽo áp lấy đôi môi cô, anh, điên cuồng cắn mút, dây dưa đến khi cô mặt đỏ bừng thì anh mới thỏa mãn buông ra. Anh hôn lên má của cô

— Đi tắm đi.

Cô nhanh chóng bước vào phòng tắm, anh qua phòng con mình tắm

30 phút sau..

Anh bước vào phòng, eo được quần lại bằng một chiếc khăn lông trắng. Vừa bước vào thì một hình ảnh đập vào mắt anh làm từ bụng dưới của anh dâng lên một cỗ khí nóng quen thuộc.

Anh rửa thầm "Nai nhỏ đáng chết, vừa hết bệnh lại dám câu dẫn anh, ai cho cô mặt áo sơ mi của anh chứ, lại còn dám không mặc áo ngực,..."

Anh nhìn chằm chằm vào người con gái đang đứng sậy tóc kia, vừa sậy vừa hát một điệu nhạc không rõ, lại con nhún, anh nhìn nơi nào đó vì theo động tác của cô mà lắc theo, vô tình nuốt nước bọt.

" chết tiệt, tại sao cô ấy không lau người cho khô chứ??"

An Hạ không lau người làm những giọt nước từ tóc cô rơi xuống làm ướt đầm một mảng ngực và lưng, chiếc áo sơ mi mỏng của anh dính sát vào đó, thấy rõ cả hai đỉnh hoa hồng đỏ au của cô.

Anh bước nhanh đến bên cô, vòng tay ôm lấy eo cô, hôn lấy cổ cô, thổi phả một hơi nóng vào tai cô, giọng anh khàn khàn

— Vợ, ngủ thôi

Nói xong anh bế bổng cô lên, bước chân khỏe mạnh bước nhanh về phía giường, nhẹ nhàng đặt cô xuống giường, môi anh áp lấy môi cô, mon trón, mút mát, gặm nhấm, anh nhanh nhẹn tách răng cô, đưa lưỡi vào trong cuốn lấy lưỡi cô, dây dưa, nút.

Đầu óc cô trống rỗng, cô thừa nhận mình rất thích cái cảm giác này, mơ hồ cô vòng lên cô anh, đáp trả lại anh

Hai người dây dưa, khoe miệng cô nước bọt chảy ra thành dòng, trong thật quyến rũ

Anh thì thầm

— Bão bối, em thật ngọt, anh thật thích, ngoan thả lỏng, hôm nay để anh nhẹ nhàng yêu em, để em thoải mái.

Anh rời môi cô, hôn lấy má cô, cắn cô, rồi hôn lấy cái cổ trắng nõn kiều hãnh của cô, anh hôn xuống xương quai xanh. Bàn tay to lớn không yên phận bắt đầu cách một lớp áo sơ mi mỏng đặt lên ngực cô mà xoa bóp, Anh cúi xuống hôn lấy cô, tay nhanh nhẹ cởi áo sơ mi của cô, cởi luôn cái khăn phiền phức quấn ngay hạ bộ của anh, anh buông môi cô ra, cô ngậy ngốc nhìn thân hình cường tráng của anh, săn chắc, bắp tay to lớn, và cả cái thứ ngộ ngộ to to của anh. Anh nhìn cô mỉm cười:

— Bà xã đại nhân, em hài lòng không?

Không đợi cô trả lời anh ngậy ngốc nhìn thân hình của cô

— Bão Bối em thật đẹp

Anh cúi xuống hôn lấy ngực cô, há miệng ngậm lấy bầu ngực tròn trịa, tay kia không yên phận xoa nắn bầu ngực kia thành đủ các hình dạng, cô hưởng thụ sự chăm sóc của anh, người giống như lửa đốt, miệng không kìm được..

— Ừm...Minh..ừ..a...khó... chịu..lắm...M..Inh..

Anh nghe cô gái mình thương gọi tên mình, anh ngậm bầu ngực cô chặt hơn, đầu lưỡi nhẹ nhàng vòng qua đỉnh ngực, cắn nhẹ

— Ừ...

Cô cong người như muốn anh nuốt trọn bầu ngực mình. Anh nhả bầu ngực cô ra, quay sang bên còn lại, thế tục, tay nhàn rồi, vuốt ve bụng cô, đùi cô, rồi VÔ TÌNH lướt sang nơi huyền bí của cô.

Cô nóng lắm, khó chịu lắm, phía dưới mật dịch bắt đầu tuôn ra nhiều hơn, ướt đầm quần lót.

Anh ngừng lại, đưa tay nhẹ nhàng cởi quần lót của cô, nhìn nơi đã từng làm mình thoải mái nhưng vẫn đỏ au, nữ tính, anh hôn lấy nó rồi nhìn cô

— đẹp quá..

Coi gương ngừng che lấy nơi đó, mặt đỏ au, miệng lí nhí

— Đừng hôn mà, dơ lắm.

Anh mỉm cười, lấy tay cô ra, nhẹ nhàng dạm đùi cô ra, ngắm nhìn thật kĩ nơi nữ tính của cô, anh cúi người nhẹ nhàng hôn xuống, vân vê, mút mát, đưa lưỡi vào trong, uống sạch sẽ nước của cô

Anh nhìn cô, giọng điệu đầy nham nhở

— nước thật ngọt..Bão bối

Bàn tay anh nhẹ đưa vào nơi nữ tính của cô

« Ợt» một ngón, hoa huyết nhỏ bé của cô thật ấm, kẹp thật chặt, bao nhiêu lần rồi mà vẫn chặt chẽ như thế, vậy thì sao chứa nổi người anh em của anh

chứ.

— thả lỏng đi bảo bối, em kẹp tay anh rồi

Cô nhẹ nhàng buông lỏng người, giao phó bản thân mình cho anh. « Ồ » anh lại chen thêm một ngón tay nữa vào hoa huyệt nhỏ của cô, nhẹ nhàng duy chuyển, cô khó chịu nhúc nhích hông, rên rỉ

— Ừ...a...um...Anh...đau...nhẹ...ừ...đừng...ừ...chỗ...đó...ừ...đừng...

Anh đột ngột rút hai ngón tay ra, nhìn cô khó chịu anh mỉm cười, em...Ngậm nó đi...Anh sẽ giúp em

Cô chống tay ngồi dậy bò đến chỗ anh, nhìn cự long của anh, nó thật to lớn đầu nắm ngọ, lại có gân kia, nhìn nó ghê ghê.

Anh bắt cô ngậm...Cô nhìn anh, lại nhìn nó..

Anh chỉ xuống

— BẢO BỐI Ngậm đi, Ngậm nó vào làm anh thoải mái rồi anh cho em, Ngoan

Cuối nhìn anh, rồi cúi đầu xuống, há miệng nhỏ, liếm lấy cái đầu nắm đó, rồi nhẹ nhàng ngậm vào

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Dịu dàng yêu em (h+)

Cô nhẹ nhàng ngậm lấy. Đăng Minh ngồi đó chăm chú nhìn miệng nhỏ của cô đang mút lấy em trai mình. Miệng cô thật nhỏ. Cô chỉ ngậm được phần đầu nhưng đã làm anh mê đắm:

— a....Bảo bối nhỏ..em liếm nó đi, ngoan, nghe lời anh, ngậm sâu vào một chút..a...đúng...rồi..a....

Cô nghe lời ngậm vào, lưỡi nhẹ nhàng động, liếm quanh phần thân của anh, mút mát, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm vòng, lên đến đỉnh quy đầu, dùng đầu lưỡi chính mình đâm nhẹ..

Đăng Minh bị động tác vô ý của An Hạ làm cứng cả người..

" Cái tiểu yêu tinh này..tại câu dẫn anh rồi "

An Hạ thì nghĩ..chưa ăn thịt heo không lẽ không biết con heo. Đừng tưởng cô không biết làm nha. Cô nhẹ nhàng dùng tay chơi đùa cùng * hai đồng chí * bạn của em trai anh, miệng vẫn mút mát, liếm liếm.

Đăng Minh bây giờ chịu hết nổi.

Một giây kế tiếp, anh lật người đè cô xuống dưới cơ thể, giống như muốn cắn nát đôi môi của cô.

"Ừm....." An Hạ mơ màng thừa nhận sự gặm cắn hung mãnh của anh trong lòng suy nghĩ: không phải vừa rồi không còn bình tĩnh sao? Sao đột nhiên lại hóa thân thành một con sói, ngao ưm ~

Đăng Minh hôn mạnh mẽ như thế, cái miệng nhỏ nhắn của người trong ngực là niềm khát vọng đã lâu của anh, lúc nào anh cũng muốn hôn cô, nhưng lại sợ mình không khống chế được, nhưng đêm nay, hiển nhiên là do cô quyến rũ anh trước, từ lúc trong phòng tắm, rồi đến lúc nãy nhặt điện thoại di động, nằm trên giường không tới hai phút, cô lại bắt đầu trêu chọc dụ dỗ anh

Còn nhào lên hôn mình, đây không phải là cô ý muốn anh làm chuyện xấu sao?

Hôn hôn, anh liền không khống chế được tay của mình rồi, An Hạ tấm xong không có mặc áo lót, bộ ngực mềm mại rất dễ dàng bị anh nắm ở trong tay, vuốt ve không nhẹ không nặng, sau đó là miệng, hàm răng cắn nhẹ, nuốt viên đồ tươi mềm mại ướt át, ngao nghễ đứng thẳng.

Hai viên đồ tươi giống như anh đào, giống như dâu tây, giống như đào mật, sắc đẹp thay cơm, làm người thương yêu.

"Ừ....." AN Hạ không chịu nổi khẽ rên một tiếng, mềm nhũn.. Tiếng rên rung động lòng người, Đăng Minh giống như là được cổ vũ, hôn càng cuồng dã hơn, nai con của anh, được anh nuôi đến càng ngày càng quyến rũ rồi, cái âm thanh này, nghe đến xương cốt cũng mềm nhũn.

Dường như môi của anh càng ngày càng nóng bỏng, buồng viên anh đào ướt át này ra, bắt đầu "nhào tới" một viên khác, bàn tay cũng không nhàn rồi,

chậm rãi vuốt dọc theo hông của cô xuống phía dưới,

Rồi sau đó, tay thuần thục tách lấy đùi cô ra, ngón tay thuần thục chen vào khe hở kia, sờ được một chút ướt át, tiếp đó lại xâm nhập sâu hơn, tìm được một điểm, nhẹ nhàng véo nhẩn, thỉnh thoảng nhẹ thỉnh thoảng mạnh.

Ấn Ấn Hạ hít vào một hơi, cả người không ngừng run rẩy, ngón tay khó kìm lòng bấu chặt vào mền, trong cổ họng không nhịn được nhẹ bật ra âm thanh, cô cảm thấy trống rỗng, thật khó chịu.....

Đặng Minh hiểu rất rõ ràng những điểm mẫn cảm của cô, cong ngón tay lên, mạnh mẽ ấn xuống chỗ nào đấy, làm người phía dưới thiếu chút nữa hét chói tai ra tiếng, anh lại duỗi một ngón tay đi vào, rất có kiên nhẫn chơi đùa với cô.

Rất nhanh, cô đạt tới cao trào, miệng há to thở gấp không ngừng, cô có chút xấu hổ, mình lại đạt được khoái cảm ở dưới ngón tay của anh. ~(@_@)~

Khi thấy cái cứng rắn cũng là nơi yếu ớt nhất trên người anh thì trong lòng nhất thời có loại cảm giác nói không nên lời, đáng vẻ quả thật không đẹp mắt chút nào, cấu tạo cũng rất đặc biệt, có điều sao mạch máu có thể tạo thành như vậy, lại sinh ra độ cứng và sức mạnh không tưởng tượng nổi như vậy.

Cũng dùng cái này, anh đoạt lấy cô, từ đó cô mang thai con của anh, nhất định hai người sẽ dây dưa không rõ cả đời này.

Đặng Minh cảm thấy lỗi vào bị một sự ảm áp bao bọc, sau đó lại gặp phải không khí lạnh lẽo, vẫn chưa tới thời gian một giây, lại được bao bọc, lần này, xâm nhập từng chút từng chút.

Anh hít vào một hơi thật sâu, nơi nào đó trong lòng đã sớm ảm áp.

Từ từ, Ấn Ấn Hạ từ từ thích ứng với sự khổng lồ của nó, động tác trúc trắc nuốt vào, nhưng nó quá dài, cô có chút không biết nên làm sao mới phải, chẳng lẽ? Phải giống như cái động tác kia sao?

Nuốt và nhả ra, không có một chút kỹ xảo nào, nhưng cố tình động tác trúc trắc của cô khiến nó hưng phấn, có thể là do cảm dục quá lâu, hai ba lần liên giờ tay nộp vũ khí đầu hàng.

Một dòng nước trắng đục chảy dọc ra theo khóm miệng cô

Anh nhìn cô, mỉm cười sùng ái:

— Bão Bối, NAI Con của anh, thật giỏi

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Em yêu anh (h) +

Đội anh thoải mái, thì phía dưới của cô cũng ướt át. Anh nhìn người con gái đang vặn vẹo trên giường, thân thể trắng trẻo đang nhuộm màu sắc hồng của tình dục mà uồn ẻo. Phía dưới của anh lại cương cứng trường đau. Hoa nguyệt của cô đã sớm ướt đầm, mật dịch chảy ra càng nhiều. Hai cánh hoa xinh đẹp, cứ động đậy uồn ướt làm hạ thân anh trường thêm, to hơn một vòng. Đặng Minh ôm lấy cô, nhẹ nhàng bảo:

- bão bối, chịu khó một chút

Nói xong anh động thân, Dương vật to lớn tiến vào hoa nguyệt nhỏ bé của cô.

- a. đau..

Nhẹ nhàng phủ lên môi cô anh động thân, xung quanh vách thịt non mềm ảm áp phủ lấy anh.

- a....

Anh rên khẽ, giọng anh khàn khàn vây lấy tâm hồn cô. Anh tà mị hỏi:

- thoải mái sao?

Ấn Ấn Hạ vì xấu hổ mà hai má đỏ bừng, cắn chặt môi không nói chuyện, da thịt trắng nõn khi anh vuốt nhẹ qua trở nên hồng hồng, giống như hoa anh đào tháng tư lúc nở rộ, hồng đến mức người ta không đành lòng hái nó xuống.

Nhưng, cũng là dụ dỗ người nhất.

Đặng Minh thấy cô không nói lời nào, trong lòng càng thêm muốn làm chuyện xấu, đầu ngón tay thô nhẹ nhàng kẹp lấy một đóa anh đào kiêu ngạo, dùng sức xoa nắn, sức lực lớn đến mức khiến cho An Hạ vận lông mày, nhưng cô vẫn chịu đựng không lên tiếng.

An Hạ một vùng xuân thủy ai oán nhìn chằm chằm người đàn ông nằm ở trên người cô, không thoải mái! Một chút cũng không thoải mái! Cái kia của anh quá lớn! Hu hu.....

Đặng Minh đã sớm bị cô siết chặt đến mức không thở nổi, thử dò xét bên trong một chút, hơi hột ôm lấy cô, thuận tay đem chân của cô vòng ngang hông của mình.

"Ngoan, đừng khóc..."

Cánh môi anh hôn chặt chề nước mắt chảy ra từ khóe mắt cô, mặn mặn, thấm vào khóe miệng của anh, trong lòng anh không nỡ để cô khóc, nhìn thấy cô khóc bản thân anh sẽ đau lòng, anh chẳng qua là muốn yêu cô thật tốt, thích nhìn thấy đáng về uyển chuyển của cô nằm ở dưới thân mình rên kiêu mị. Có trời mới biết là cô có bao nhiêu mê người như vậy!

AN HẠ tức giận đưa tay đánh anh, kết quả làm cho anh đâm vào thật sâu, không nhận được bật ra tiếng.

"Ah!"

Âm thanh kia thật là quyến rũ ~ ~ ~ khiến xương cốt người khác cũng yếu mềm.

Đặng Minh rốt cuộc thỏa mãn trên chộc cô, từng động tác hạ xuống cũng mạnh mẽ có lực, giống như muốn đem cô dung nhập vào trong xương cốt mình, thấp giọng kêu nài con của anh.

"Ừ... Hừ... Ah..."

Ân An Hạ bất lực thừa nhận anh giống như một loại dã thú điên cuồng va chạm, chỉ có cảm giác mình sắp bị húc bay rồi, cánh tay dần dần xoa nhẹ lưng cường tráng của anh, ngón tay vô ý thức khắc ra một vết máu ở phía trên, cô tựa như trút cảm phần cần một cái ở trên bà vai Đặng Minh.

Hầm răng hung hăng gặm, thề muốn lưu lại một dấu răng vừa lớn lại thâm sâu, để cho những thuộc hạ kia cũng cười anh, để cho anh mất thể diện!

Nhưng cô không nghĩ tới hành động của mình tính trả thù anh trái lại khiến cho anh càng điên cuồng đòi lấy, cả đêm anh sẽ không muốn thả mình ra, tận tình dong ruổi, trút ra thú tính của anh.

Ân An Hạ cảm giác mình thật giống như ngồi ở trên xích đu, không có một điểm dừng chân thực sự, đừng đưa tới lui phe phẩy; giống như là đám mây lay động theo chiều gió, bay tới bay lui, choáng váng.

Trong nháy mắt, cô cảm giác mình giống như pháo hoa bị đốt cháy, chậm rãi bay lên giữa không trung, "Àm" Một tiếng nổ tung, bầu trời sao ở trong đêm tối nở rộ một bông pháo hoa rực rỡ xinh đẹp, biểu đạt một loại chói lọi cực hạn.

Đặng Minh nhìn người phụ nữ dưới thân mình thở hổn hển, giờ phút này đôi mắt quyến rũ của cô thật sự như tơ, khuôn mặt nhỏ bé đỏ bừng thắm sâu. Cảnh tượng mê người, đầu óc anh trầm luân lần nữa.

Đêm đã rất khuya rồi, ngoài cửa sổ trăng sáng lặng lẽ dâng lên, ngượng ngừng trốn vào giữa đám cành lá rậm rạp kia, giống như xuyên thấu qua kẽ hở bé tí mà lưu luyến nhìn vào bên trong gian phòng kiêu diễm.

"Ừm."

Thanh âm kiều mị mềm mại của phụ nữ trộn lẫn với tiếng thở dốc nặng nề của đàn ông dệt thành một bản song tấu tràn đầy mùi vị của mê tình. Có lẽ là nhiệt độ trong phòng ngủ quá cao, trên lưng người đàn ông tất cả đều là tầng mồ hôi mịn, giống như là rất nhiều giọt mưa nhỏ tập trung ở một khối, chảy chậm chậm theo nhịp chuyển động của anh.

An Hạ một mình chịu đựng người đàn ông mạnh mẽ ra vào cơ thể mình, cô cảm thấy xương trên người mình cũng muốn rời ra từng mảnh. Khẽ nhếch miệng thở gấp, đầu càng thêm choáng váng, cái gì cũng không nghĩ tới, chỉ có một ý niệm trong đầu: Đến khi nào thì mới xong đây? Người đàn ông này chỉ biết động dục.

Đặng Minh đều đều động thân, mỗi cái như mạnh hơn sâu hơn, đều ra vào mạnh mẽ ở nơi nữ tính siết sao của cô. Anh thỏa mãn, bảo bối của anh đúng là mê người mà..

- Bảo bối.. Dễ chịu không?

- umm.. Đáng ghét.

- hừm.. Ghét hừm.. Như vậy thì sao?

Anh động mạnh hơn, ra vào nhanh hơn nữa

- umm.. MINH..nhẹ.. Đau.. Ừm..

- Bào Bối ngoan.. Nói thích đi, nói yêu anh đi.. Ngoan..

Nói xong anh lại tiếp tục mạnh mẽ..

An Hạ chịu không nổi những cú đập mạnh mẽ của anh, cong người, rên rỉ

- ừm...Thích..h.. Mà.. Nhẹ.. Nhẹ...thôi.. Ừm.. Em yêu anh...

Đặng Minh thỏa mãn vận tốc cũng nhanh thêm chút ít. Nhanh chóng bắn.. Một luồng nóng bỏng bắn sâu vào tử cung cô.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Anh đói rồi

Sáng sớm.

An Hạ tỉnh lại, định nhắc người bước xuống giường thì eo nhỏ đã bị một cánh tay rắn chắc kéo lại giường. An Hạ đỏ mặt, lí nhí

- anh chưa đi làm.

Giọng Đặng Minh mang theo ý cười nhẹ:

- ừ hôm nay anh ở nhà..

- sao lại ở nhà?

- ở nhà vì anh đói bụng.

Nói xong câu ấy, ánh mắt nham nhở của Đặng Minh liền quét qua người An Hạ.

An Hạ nhìn anh mặt của anh, nhất thời đỏ mặt, cô vùng xuống giường, nói

- để em đi làm bữa sáng.

Cánh tay Đặng Minh giữ chặt cô, một lần nữa kéo cô cùng cái chăn áp đảo dưới thân mình, giọng anh gấp gáp

- anh muốn ăn em

An Hạ còn không có kịp phản ứng cả người đã bị Đặng Minh áp ở dưới thân một hồi hôn loạn, anh kéo chăn vứt qua một bên từ đôi môi mềm mại của cô một đường đi xuống, cuối cùng dừng lại tại trước ngực mềm mại của cô. Đôi tay bị anh giữ ở trên đầu không thể động đậy. Đang lúc hô hấp dồn dập cô cảm giác bàn tay to lớn của anh phủ lên ngực mình.

Hô hấp càng dồn dập, trong thân thể bắt đầu xao động bất an, sau đó ập đến một cổ khát vọng xa lạ.

“Ngô...”

Muốn nói cái gì đó, chỉ là lời vừa ra khỏi miệng bị vậy nam nhân ở trước ngực đúng lúc gặm cắn mà biến thành thân ngâm nhẹ nhàng.

Phản xạ có điều kiện dường như hai tay vừa được đến tự do liền ôm lấy đầu Đặng Minh tư thế càng thêm gần sát.

Trong đầu không tự giác trở lại tối hôm qua, cô quén rũ, dâm đãng như thế nào. Một cách phóng túng lãng lợ mà ở dưới thân anh rên rỉ. Mặt cô như phủ thêm một tầng hồng nhuận.

...

Bây giờ nghĩ lại lúc ấy thật là uất ức, cũng chỉ đập cho tiện nam kia một cước, dù nói thế nào cũng có thể cầm dao trực tiếp làm cho hắn tuyệt hậu!!

Xi, chỉ là lên giường ai không làm được? Buổi tối ngày hôm nay bản cô nương muốn tại chỗ này đòi lại công bằng.

Bàn tay nhỏ bé dứt khoát vùng lên, mắt say lơ đãng nhìn về phía nam nhân yêu nghiệt trên người mình, ân, người này phá. Đối tượng cũng không tệ!

“Xì, anh đang làm cái gì vậy, anh bắt lực thì nói luôn đi, tại sao khúc dạo đầu lâu vậy?”

Khi đang nói chuyện nàng cũng không biết lấy khí lực ở đâu ra, xoay người một cái, thành công ngồi trên bụng Đăng Minh rốt cục phát hiện điều bất mẫn, chết tiệt, nàng cũng đã bị ăn cạn sạch, người này lại vẫn bình tĩnh như thế này, thực là đồ mặt người dạ thú a...

Yên lặng nuốt nước miếng một cái. Nửa phút sau, đôi mặt thẳng thắn với nhau, nàng tròn tròn mắt, ách, kể tiếp làm sao bây giờ?!

Đăng Minh chịu đựng ** kéo căng hết sức, dục hòa hoành hành nhưng lại có nhiều hứng thú nhìn về phía tiểu nữ nhân ngồi trên người mình không biết làm sao, khóe miệng nâng lên một nụ cười tà ác.

“Bảo Bối, do em tự chuốc phiền, đừng cầu xin tha thứ!”

Khóe miệng của Đăng Minh vui vẻ càn mê hoặc lòng người, nhưng, một giây sau, tại thời điểm An Hạ sững sốt còn chưa kịp phản ứng Thì Đăng Minh liền nâng phần eo của nàng, linh xảo vừa động, lợi dụng nữ thượng nam hạ tư thế đem toàn bộ dục vọng dâng trào của hắn vào trong cơ thể nàng...

Đau, đau quá..... Nha, mau đưa vật kia của anh ra ngoài!"

An Hạ đau đến đứt khoát trực tiếp nằm rạp trên người Đăng Minh, mở miệng trách móc bộ dạng khác thường của hắn.

Trong lúc nói chuyện thân thể Đăng Minh từ từ chuyển động, hoàn toàn đè cô ở phía dưới, tình dục trong cơ thể cháy mãnh liệt. Muốn, nhưng trên mặt đều là biểu cảm lạnh nhạt, không hề có ý thương hoa tiếc ngọc, căn bản cũng không để ý về mặt khổ sở của cô, đuổi theo dục vọng nguyên thủy nhất, mạnh mẽ đâm vào cơ thể cô.

Không phân rõ hôm qua này rốt cục đã bị muốn bao nhiêu lần, lại nhớ bộ dạng cô sau đó hòa theo tiết tấu của hắn, xa lạ mà lại chân thực nhất, người đàn ông này, đến tốt cùng đã dẫn cô đến địa phương nào, hoàn toàn khiến cô đánh mất thân thể của mình.

"Tôi yêu..... thân thể của em."

Triền miên thật sâu, hắn đang nỉ non nói nhỏ bên tai cô, mang theo sự mê hoặc lòng người, thật giống như một sự cứu rỗi nào đó, đôi mắt cô si ngốc nhìn người đàn ông tuấn tú đẹp đẽ kia, khóe miệng tạo thành một đường cong hoàn mỹ: Bảo bối xin lỗi vì làm đau em rồi

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Làn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Sáng hôm sau

Từng tia nắng nhẹ nhàng xuyên qua lớp rèm cửa chiếu vào căn phòng to lớn. Trên giường là một cô gái với nét đẹp dịu dàng đang say giấc, hàng lông mi dài, mũi thon nhỏ xinh cùng môi anh đào hồng nhuận. Bên cạnh cô là một người đàn ông mạnh mẽ, có thân hình to lớn đang ngồi tựa lưng vào đầu giường nhưng bàn tay thì vẫn dịu dàng làm gối cho cô. Làn da màu đồng rắn chắc, cơ bụng săn chắc, mũi rõ rệt. Khuôn mặt góc cạnh, tuấn tú cương nghị, môi mỏng bạc lạnh lùng, chiếc mũi cao và đôi mắt màu hổ phách lạnh lẽo nhưng anh lên nét dịu dàng khi nhìn người con gái đang say giấc phía giường. Người con gái này tuy dịu dàng nhưng thâm tâm lại rất mạnh mẽ, không khuất phục. 7 năm trước cô đứng trước mặt anh bán thân cho anh thì 7 năm sau cô vẫn phải là người của anh. Nhưng không phải tình nhân, hay là ai cả mà là vợ anh.

Bắt đầu từ 7 năm trước cô đã là vợ trong nhận thức của anh rồi.

Nhưng anh đã gây thật nhiều đau khổ cho cuộc sống của cô. Làm cô trở thành một người như thế này. Chẳng nhớ gì cả, nhu nhược, yếu đuối, chứ không phải mạnh mẽ như ngày đó.

Bây giờ anh sẽ từ từ bù đắp lại tất cả, sẽ dịu dàng, sẽ yêu chiều, thương yêu để cô biết anh Yêu cô, yêu cô nhiều đến mức nào. Anh sẽ là một người chồng, người cha tốt.

Ngắm thấy suy nghĩ của mình, anh vươn tay lấy điện thoại gọi cho Nam Cung Thần:

— Alo _ từ đầu dây bên kia vang lên giọng nói

— Hôm nay tôi không đến công ty, cậu lo liệu _ giọng nói lạnh lùng bên dây truyền đến..

— a....cậu...

— Tút...tút..tút _ Đăng Minh cúp máy.

Bên kia Nam Cung Thần nhìn điện thoại mà cay đắng, hôm nay lại không về sớm được rồi....

Gọi điện xong, liếc mắt nhìn người con gái còn nằm ngủ kia, chần chừ bị đá ra xa, làm lộ ra một thân hình trắng trẻo, hoàn mỹ, trên làn da trắng ấy còn lưu lại nhiều dấu ấn của anh. Máu trong người Đăng Minh lại sôi lên..anh kìm nén, suy nghĩ "hôm qua đủ rồi,cô ấy mệt,hôm qua đủ rồi cô ấy mệt,hôm qua đủ rồi,cô ấy mệt,hôm qua đủ rồi cô ấy mệt....."

Tụng kinh xong Đăng Minh dịu dàng cúi xuống, hôn nhẹ lên mi mắt cô

Đôi mi người con gái phía dưới run rẩy như cánh bướm nhẹ nhàng mở mắt. Nhìn nam nhân trên thân mình mỉm cười, nũng nịu:

— ưm...ông xã chào buổi sáng a...

Hai tiếng "ông Xã" nũng nịu của An Hạ làm phòng tuyến trong lòng Đăng Minh bị phá vỡ. Anh nhanh chóng cúi xuống hôn lên môi cô, cắn cắn,mút mút, liếm,..

Lưỡi anh nhanh nhẹn tách lấy hàm răng trắng đẹp của cô ra, luồn lưỡi anh vào, liếm hút mọi ngóc ngách trong khoang miệng cô. Mọi câu từ định nói của An Hạ liền hóa thành tiếng rên kiều diễm:

— ưm...

Tiếng rên của cô làm toàn thân Đăng Minh nóng ran, nhưng anh biết hôm qua mình mạnh bạo, nên phải kiềm chế. Suy nghĩ trong đầu Đăng Minh:

"hôm qua đủ rồi,cô ấy mệt,hôm qua đủ rồi cô ấy mệt hôm qua đủ rồi,cô ấy mệt,hôm qua đủ rồi cô ấy mệt....."

Thế là lần tụng kinh kiềm chế thứ 2 đã diễn ra.

Đăng Minh bình tĩnh hơn, giọng anh khàn Khàn:

— Vợ Yêu, Bảo Bối, chào buổi sáng, bảo bối dậy ăn sáng rồi đưa con đi công viên nhé.

— Dạ, ông xã

Đăng Minh híp mắt, môi mỏng bạc cong lên hoàn mỹ,giọng anh gấp gấp:

— Gọi anh Ông Xã đi,lần nữa, anh thích em gọi anh như vậy..

An Hạ nằm ườn trên giường, tay ôm lấy cổ Đăng Minh, mặc kệ bản thân mình đang lửa thề, dịu giọng gọi:

— Ông Xã, ông xã, ông xã à..ông xã, em yêu ông xã....

Nói xong còn phối hợp hôn mạnh lên môi Đăng Minh vài cái.

Đăng Minh thỏa mãn buông An Hạ ra,anh rời giường bước chân đi vào phòng tắm, giải quyết tâm sự.

Bữa sáng của 4 người một lần nữa được diễn ra sao thời gian An Hạ nằm viện.

Đăng Minh ngồi đó, kế bên là Lạc Lạc và Nguyệt Di rồi đến AN Hạ

Anh ngồi đó chăm chú gỡ xương cá cho Con yêu của mình.

— Bảo bối, hai đứa muốn đi công viên không?

Nguyệt Di miệng còn ngậm thức ăn, chu chu môi nói:

— Có, ba

Đăng Minh mỉm cười nhìn công chúa nhỏ nhà mình.

Quay sang Lạc Lạc

Chỉ nghe nhóc phun ra một câu:

— Công viên?Trẻ con.

Anh mỉm cười xoa đầu nó thì nó tránh ra và nói:

— hư tóc, ba lo đối xử tốt với mẹ đi

Anh cười lớn, nụ cười mà anh thỏa mãn chưa bao giờ có.

Anh nhìn Lạc Lạc

— Ba biết, mà Ba nghĩ con nên đổi tên đi

— Tại sao?

— Tên con giống nữ..

Nghe xong câu đó mặt nhỏ phỉ ra, nói

— Tùy ba

—Được, vậy từ bây giờ ba đặt tên cho con: Đăng Lạc Thần

Ấy thế mà thằng nhóc lại cực kì phẫn nộ..

— Tên xấu quá..

— Không xấu vì Lạc Thần là nơi gặp gỡ của Ba và mẹ:))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lăn Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Kịch tình trong phòng thay đồ(H)

Bữa ăn sáng trôi qua nhanh chóng trong sự lờ mờ nguyệt của Đăng Minh và Lạc Thần.

Đăng Minh mỉm cười nhìn hai đứa con và nói:

— Hai đứa thay đồ đi, ba mẹ thay đồ rồi đi

Nguyệt Di chu chu mỏ: Dạ

Còn Lạc Thần thì lạnh lùng hai tay bỏ túi quần rảo từng chút lên phòng.

Đăng Minh cất gót theo An Hạ vào phòng thay đồ. An Hạ nhìn anh cất tiếng:

— Anh...ra ngoài..

Tên ác ma nào đó nhìn vẻ lúng túng đáng yêu của vợ mình nhếch môi ra vẻ vô tội:

— anh cũng phải thay mà..

Cô càng đỏ mặt: Anh..anh..thay sau đi..

Tên nào đó cười tà, hẹp lại đuôi mắt hắng giọng: Thôi để anh thay giúp em, như vậy sẽ nhanh hơn.

Nói xong không cần biết ai kia có chịu hay không liền với tới cởi áo cô. Cô nhìn anh lấp bắp: đừng mà...

Nhưng anh vẫn chăm chú tháo từng mảnh vải trên người cô xuống. Váy ngủ, bra, quần lót từ món đồ theo tay Đăng Minh bị quăng đi một cách không thương tiếc. Đăng Minh chăm chú nhìn thân thể trắng hồng, đôi chân thon dài, cân xứng, đang khép nép e thẹn. Bộ ngực tròn trịa theo cái nhìn của Anh mà run rẩy, hai đỉnh hồng dựng đứng lên trông thật bắt mắt. Trên bộ ngực sữa tròn trịa còn có đầy rẫy những dấu hôn đỏ đỏ mà Đăng Minh để lại.

Người nào nó ánh mắt quét từ trên xuống dưới, nuốt nước bọt đánh « ực ».

Thân thể An Hạ dưới cái nhìn càn rỡ của Đăng Minh càng đỏ ửng, run rẩy, hai đầu vú cương cứng (a men.v)

Đăng Minh giờ trong lòng chỉ muốn hung hăng đè cô ra làm cho cô ngất đi. Nghĩ là làm, tên nào đó sát lại gần cô, tay kéo nhẹ eo cô, ôm cô dính sát vào lòng mình. Tay không an phận đưa lên nhào nặn bộ ngực sữa mềm mại. Há miệng cuối đầu ngậm lấy một bên ngực tròn trịa, động tác thuần thục liếm, mút cắn. Đầu lưỡi nhám nhanh chóng liếm quanh hai đầu vú nhỏ nhỏ. Đăng Minh ngậm chặt nó bú mút một cách thành thạo. Hầm răng anh đảo nhẹ hai

đầu vú mềm mại. Dùng răng nhai nhẹ, kéo nhẹ. An Hạ dưới sự thành thạo của Đăng Minh lên rên rỉ, hóa thành một vũng xuân thủy.

" ưm...nhẹ...a...Anh..nhẹ...a..."

Tiếng rên như mèo nhỏ của An Hạ làm hạ thân Đăng Minh căng cứng.

Anh nhanh chóng áp lấy môi, tiến quân một cách thần tốc chiếm lấy miệng nhỏ của cô. Cuốn lấy lưỡi cô, dây dưa.

" Minh...nhẹ...a...ưm..."

Đăng Minh xoa nắn, sờ mó thân thể của An Hạ. Anh nhanh chóng thực hiện bước đạo đầu. Bàn tay nóng bỏng cùng, cái lưỡi điêu luyện chạy dọc khắp thân thể cô. Làm thân An Hạ nổi lên một trận run rẩy. Phía dưới trống rỗng, nóng bỏng, ngựa ngựa như có hàng vạn con kiến đang bò khiến An Hạ vận vẹo thân thể của mình. Đăng Minh xấu xa đưa ngón tay tách hay cánh hoa non mềm, ngón tay đi thẳng vào một nơi nào đó, khẽ ấn lên một cái. An Hạ mức nở..

— " Minh...hức..khó..chịu..hức.hức..."

Đăng Minh cười đến xấu xa, giọng khàn khàn cũng đè ép đến cực điểm " ngoan..bảo bối..nói anh biết, em muốn gì,"

Cái miệng nhỏ khẽ vận vẹo, mặt An Hạ đỏ hồng đến mức sắp rỉ máu rồi.. Miệng nhỏ chu chu khê khàng " ư..hức....Minh..hức..anh..anh..xấu..a...hu..hu..Minh..dùng lại..huhu..khó chịu..huhu..anh xấu..."

Đăng Minh cười đến toét miệng " hửm..anh..xấu chỗ nào hả? Chỗ này..hay là...chỗ này "...

Nói xong bàn tay như có như không ấn nhẹ vào chỗ nào đó..làm người phía trên hét lên một tiếng rồi, thân thể mềm mại xụi đó, cả hô hấp cũng khó khăn..

Giọng nói mức nở đến mức Đăng Minh đau lòng, nhưng anh vẫn muốn cô chủ động.

Anh cố nén sự đau lòng, hỏi cô " bảo bối, đừng khóc..anh đau lắm.., ngoan, bảo bối em biết anh muốn nghe gì mà, ngoan, bảo bối của anh "

An Hạ nghe thấy lời nói ôn nhu của anh, trong lòng thấy bình tĩnh đến lạ, cô nỉ non " Minh...em..muốn..anh.."

Sự chịu đựng của Đăng Minh được đền đáp, anh nhanh chóng tiến vào bên trong cô.

2 tiếng sau...

Tiếng thờ dục, tiếng rên rỉ cùng một âm thanh bạch bạch trong phòng thay đồ đang nóng bỏng. Đăng Minh ôm lấy eo nhỏ của An Hạ, tiến từ phía sau cô, nhanh chóng bắn..

Và rồi...cuộc đi chơi nào đó vốn dĩ là buổi sáng bỗng trở thành buổi chiều @_@

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Những lời nói, những hành động, và cả ánh mắt hay nụ cười của An Hạ cũng làm Đăng Minh say. Đăng Minh cố chấp, Đăng Minh độc ác, Đăng Minh bá đạo nhưng khi đối với An Hạ thì chỉ có không. Đối với An

Hạ, chỉ có Đăng Minh dịu dàng, Đăng Minh Ôn Nhu, Đăng Minh coi An Hạ là tất cả.

Những ngày tháng cứ trôi qua tình yêu của Đăng Minh và An Hạ cứ thế đông đầy.

Còn gì hơn khi anh yêu em và em cũng yêu anh.

Một gia đình bốn người đầy ấm áp?

Tình yêu cứ thế bình lặng trôi qua?

Cuối cùng, sau tất cả, sau mọi sai lầm của bước ngoặt tuổi trẻ,họ lại tìm thấy nhau, cùng nắm tay nhau mãi mãi.

An Hạ — sau bao sóng gió mà Đăng Minh gây ra, cuối cùng cô vẫn một lòng mà yêu Anh.

Đăng Minh, anh độc tài, anh chiếm hữu nhưng tim anh đã đánh mất từ lần đầu tiên 7 năm trước..

Anh điên cuồng níu giữ, điên cuồng chà đạp, điên cuồng giam giữ, điên cuồng hành hạ..nhưng cuối cùng trong thâm tâm anh cũng chỉ có « An Hạ»

Tất cả chỉ vì: An Hạ.

Hai chữ An Hạ như đã đâm sâu vào tim anh.

7 năm trước cô làm anh mê đắm trên giường khách sạn

7 năm trước cô chính là làm anh si mê tê tâm liệt phế

7 năm trước cô chính là làm anh si ngốc, làm anh điên cuồng muốn giam giữ cô bên mình.

7 năm trước cô bỏ trốn, cô ra đi mang theo giọt máu của anh mà sống, mà cố gắng để sinh nó ra.

7 năm trước cô đi, cô mang theo cả niềm vui, cả nỗi buồn, cả sự hiền lành, hay tức giận..và cô mang trái tim anh đi thật xa. Để nó đau đớn..chờ cô, tìm cô trong vô vọng..

7 năm sau cô trở về, cô mang trả lại cho anh thêm một nỗi đau đớn..

7 năm sau không chỉ một mình..cô còn mang cho anh hai nhóc con kháu khỉnh

7 năm sau 1 lần nữa anh giam giữ cô

Cũng là 7 năm sau anh lại mang đến đau khổ cho anh

Anh lại hành hạ cô. Cô đau 1 anh đau gấp trăm lần...

Bây giờ, bước qua tất cả..bỏ qua mọi thù hận, mọi đau khổ anh muốn nắm lấy tay cô, ở bên cô,che chở yêu thương cô đến hết phần đời còn lại.

Thiên Thần và ác quỷ. Thiên Thần nhu nhược, Ác quỷ độc chiếm..nhưng cuối cùng Thiên thần chịu từ bỏ đi đôi cánh của mình để ở bên cạnh ác quỷ...

Ân An Hạ, số phận cuộc đời đã định từ 7 năm trước..cô đã vướn phải Đăng Minh..thì cả cuộc đời của cô chỉ có thể gắn với cái tên Đăng Minh.

Mùa Đông năm ấy, anh nhìn em.. Giữa trời lạnh giá....trái tim băng giá của anh bắt đầu rung chuyển..Nai Con em là người đầu tiên của Đăng Minh anh..cũng là người cuối cùng trong trái tim lần cuộc đời của anh.

Cảm ơn gió, cảm ơn mưa, cảm ơn định mệnh đã cho anh gặp em...

..... Chính vănhoàn

Ngày 21/09/2018

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Ngoại truyện 1

Một ngày đẹp trời,Đăng tổng giám đốc vui mừng hơn điên trong khi phu nhân của mình đang phát hỏa.

— Đăng Minhhhhhhh!!!!!! Đồ khốn nhà anhhhh

Người được gọi tên nào đó trung ra cái vẻ mặt « anh nào có biết chi đâu» mà hỏi

— anh có làm gì em đâu bà xã, oan ức quá

Rồi dùng cái bản mặt hắc ám để tỏ vẻ cute nhưng trong dĩ hơn.

Ân An Hạ ném thẳng cái que thử thai với hai vạch đỏ đậm vào người Đăng Minh

— An toàn của anh nè, Có làm gì đâu nè, Đăng Minhhhhh

Đặng Minh ôm cái que thử thai nhìn ngẩn ngẩn ngơ ngơ rồi hủ hết, bay tới ôm An Hạ.

— vợ có thai rồi, chúng ta có con nữa rồi, vợ à Anh yêu em

— Yêu Yêu cái đầu nhà anh!!

Đặng Minh tự nhủ, lần trước cô mang thai Lạc Thần và Nguyệt Di không có anh bên cạnh, nhưng lần này, anh sẽ chăm sóc cho cô.

Anh mong trong bụng cô sẽ là tiểu công chúa..nó sẽ xinh đẹp như cô, dễ thương như Di Di.

Anh đưa cô đi bệnh viện. Cái thai được hai tháng rồi, lại là thai song sinh. Đặng Minh thì mừng rỡ như điên nhưng An Hạ thì cười như mếu.

Song Sinh??? Lại là song thai?? Ôi trời ơi

— Đặng Minh anh đi chết đi mà

An Hạ khóc không ra nước mắt. Cái tên ngựa đực này, tại sau năng lực sinh sản lại mạnh mẽ như vậy huhu. Chết cô mất thôi.

Trong Khi An Hạ than thở thì tổng giám đốc Đặng Minh hạ lệnh tăng lương cho nhân viên toàn công ty, Trở nên vui vẻ bất thường, hay ngồi cười 1 mình..

Có lẽ hạnh phúc của anh đến rồi.

Trên con đường đầy nắng, một người đàn ông đang cẩn thận nâng niu dịu vợ mình bước từng bước...

Phía sau là một đôi trai gái nhỏ đi tung tăng..

Mùa Thu năm đó...hạnh phúc trở lại..

Nắng vàng trở nên đẹp hơn..vì có em..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Anh Lần Nữa Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.